Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St
Jersey City, N.J 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
УНСоюз (201) 451-2200

РІК XC. Ч. 96. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 24-го ТРАВНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 24, 1983 No. 96. VOL. XC.

Округу УНС Рочестеру знову очолив В.Гавриляк

Рочестер, Н.Й. (Д.Пристай) — Річні Загальні збори Окружного комітету відділів УНС відбулися у неділю, 17-го квітня ц.р. о год. 3-ій по полудні в Українському Народному Домі, при 831 Джозеф авеню.

Збори відкрив головний радний і голова Округи Володимир Гавриляк і на бажання присутніх союзовців ними провадив. Перевіривши чи заступлені всі відділи, предсідник подав порядок нарад, що його присутні прийняли в цілості. Привітавши всіх присутніх — представників усіх відділів, конвенційних делегатів, гостей, присутнього на залі представника від Головного Уряду УНС, старшого обласного організатора Василя Оріховського й усіх союзовців. Дмитро Пристай прочитав протокол з минулорічних зборів, котрий прийнято в цілості.



Володимир Гавриляк

Потім відбулися звіти членів Управи. Першим звітував голова Округи В.Гавриляк, він розповів про пророблену працю, котрої було дуже багато, тому що у нашому місті відбулася 30-та Конвенція УНС. Округа зорганізувала Конвенційний Комітет, головою котрого був обраний голова Округи. Цей Комітет зорганізував комісії, що приготували і зібрали відповідні матеріяли, підшукали мистецькі сили, а також запросили відповідних людей до поодиноких комісій. Про працю Конвенційного Комітету було поміщено в „Свободі". Всі працювали взірцево. Ми були весь час у контакті

(Закінчення на стор. 8)

Торонтонська Округа УНС відбуде секретарсько-організаційний курс і збори

Джерзі Сити, Н.Дж. — З Організаційного Відділу УНСоюзу інформують, що заходом Окружних Комітетів Торонто і Ніягари в суботу, 28-го травня ц.р., в залі УКЦеркви парафії Пресвятої Євхаристії, при 515 Бродвю авеню, Торонто, відбудеться секретарсько-організаційний курс.

Початок курсу година 1-ша по полудні з такою програмою: 1. Значення вишколу секретарів-організаторів, 2. Основи життьового забезпечення, 3. Наш „товар" — роди союзового забезпечення і 4. Обов'язки секретарів відділів. Доповідачами на курсі будуть Володимир Сохан, головний секретар, і Степан Гавриш, головний організатор. До участи в курсі запрошується всіх відділових секретарів й інших урядовців Округ Торонто і Ніягари. Також запрошується до участи в курсі всіх тих громадян, а головно молодь, які хотіли б працювати для УНСоюзу.

Вечором, о годині 6-ій, в цій самій залі відбудуться Річні збори Окружного Комітету Відділів УНС Торонтонської Округи. У програмі нарад чергуватимуться такі точки: відкриття і вибір Президії, відчитання протоколу з останніх Загальних зборів, звіти Управи і Контрольної комісії, дискусія над звітами, уділення абсолюторії уступаючій Упаві, вибір нової Управи і Контрольної комісії, доповідь представників Екзекутиви УНСоюзу, запити до представників УНСоюзу, затвердження пляну праці на біжучий рік та внески, побажання і закриття нарад. До участи в Річних зборах запрошені секретарі та відділові урядовці і конвенційні делегати відділів лише Торонтонської Округи. Якщо говорити про плян праці на біжучий рік, то важливим завданням обраної Управи буде повести організаційну працю так, щоб призначену квоту нових членів можна було виконати на 100 відсотків. Також новообрана Управа повинна відзначити ювілеї союзових видань, а саме 90-річчя „Свободи", 50-річчя „Українського Тижневика" і 30-річчя дитячого журналу „Веселка".

У Зборах візьмуть участь сен. Павло Юзик, головний директор для Канади, В. Сохан, головний секретар, С. Гавриш, головний організатор УНС, Василь Дідюк, головний радний, і Богдан Зварич, директор Канадської Канцелярії.

Управу Округи, яка об'єднує 23 відділи, що нараховують понад 3,000 членів, очолює Василь Шаран, секретарем є Теодозій Волошин, Яків Бурій—касиром. Управа інформує, що після закінчення курсу о годині 5-ій відбудеться гостина для учасників курсу.

Американська газета пише про Великий Голод

Джерзі Сити, Н. Дж. — Американська газета, що появляється в повіті Орендж у стейті Ню Йорк п. н. „Таймс Гералд Рекорд", у своєму недільному виданні „Сандей Рекорд", з датою 15-го травня ц.р., помістила обширну редакційну статтю про Великий голод.

Добре поінформований автор статті (стаття появилася старанням Володимира Кваса і Романа Слободяна, активних союзових діячів) підкреслює, що саме в неділю, 15-го травня ц. р. українці відзначили молитвами і жалібними відправами 50-річчя цього жахливого голоду, в якому згинуло сім мільйонів людей. Автор звертає увагу, що цей голод у найбільше родючій країні, що мала назву „шпихліра Европи", був викликаний не природою, а „з наказу правління Совєтського Союзу". Підкреслюючи, що американці дуже мало знають про цей злочин, автор цитує Олексу Воропая і Джеймса Мейса.

„Минув час і совєтські вожді стараються тепер офіційно відмежувати себе від політики Йосифа Сталіна. Юрій Андропов, що раніше був головою КҐБ — тієї організації, що ініціювала та переводила голод в Україні — тепер є новим провідником СССР", — говориться у статті. При кінці автор остерігає американців перед легкодушністю при переговорах у справі роззброєння та закінчує такими словами: „...найбільшу прислугу, яку ті мовчазні жертви голоду можуть нам зробити — це розвіяти наші ілюзії. Бо ми переговорюємо з державою, яка не вагалася вжити заморення голодом мільйонів людей, як політичну зброю".

ВІДБУЛИСЯ ШИРШІ НАРАДИ КОМІТЕТУ ЗА ПРАВОПОРЯДОК

Ню Йорк, Н. Й. — Тут відбулися в суботу, 14-го травня ц.р., ширші наради представників організацій та відділів-членів Комітету за правопорядок в УККА.

В коротких ділових нарадах взяли участь 41 особа — представники поодиноких організацій та члени Екзекутиви Комітету за Правопорядок в УККА. Нарадами проводив діючий тепер голова Екзекутиви д-р Іван Флис.

Після короткого звітування про перебіг розмов з Екзекутивою УККА, яких відбулося три в останніх місяцях і в яких Екзекутива УККА не погодилася на ключові передумови, між іншим, участі представників Церков у переговорах поміж Комітетом за Правопорядок в УККА і Екзекутивою УККА, відбулася дискусія, в якій учасники висловили розчарування, що всі зусилля привести до об'єднання не увінчалися успіхом. Тому нарада уповажнила президію в тісному порозумінні і в співпраці з Церквами та всіми громадськими організаціями, що вийшли з нарад XIII Конґресу Українців Америки створити громадську репрезентацію під назвою Українська Американська Координаційна Рада, яка буде об'єднувати всі ті організації, які після опанування УККА членами Визвольного Фронту не вважають його репрезентантом цілої української громади в ЗСА. Все ж стверджено, що двері до евентуальних дальших розмов завжди відкриті, але згідно з попередніми передумовами Комітету за Правопорядок в УККА.

Учасники нарад однозгідно рішили звернутися до президії СКВУ, щоб вона признала Українську Американську Координаційну Раду, як репрезентанта українців Америки.

У дальшому рішено перевести напередодні великих жалібних маніфестацій з приводу Великого голоду у Вашінґтоні, — а це 1-го жовтня 1983 року — одноденну нараду. Місце, час і програма наради буде подана своєчасно в пресі.

ВЛАДИКА МСТИСЛАВ ВІДЛЕТІВ ДО АНГЛІЇ

С. Бавнд Брук, Н. Дж. — У четвер, 19-го травня, відлетів до Лондону в Англії Блаженніший Митрополит Мстислав, щоб очолити 6-ий Собор Української Автокефальної Православної Церкви, який відбудеться в українській катедрі у Лондоні, Англія, в днях 27-29 травня.

В неділю, 29-го травня, після відправи Святої Літургії, Владика Митрополит довершить посвячення Хреста-Пам'ятника, який поставлено на площі біля української православної катедри Св. Преображення в Актоні, Лондон. Цей величний Хрест з чорно-сірого ґраніту поставлено коштом всіх українців в Англії, для вшанування жертв Великого голоду, які своє життя закінчили у муках голодової смерти в роках 1932-33.

Програма перебування Владики Мстислава в Англії передбачує кілька священичих хіротоній.

ЛЕВЧЕНКО ВИЯВЛЯЄ ШПИГУНІВ В ЯПОНІЇ

Вашінгтон. — Вірогідні джерела Конґресу ЗСА та парляментські джерела Японії повідомили в четвер, 19-го травня, що делеґація японського парляменту мала розмову з колишнім аґентом КҐБ, який втік на Захід. Втікач, колишній майор КҐБ Станіслав Левченко, назвав понад 30 японських урядових осіб, дипломатів і журналістів, які були завербовані совєтською шпигунською аґенцією і вели шпигунство на користь СССР.

Вілліям Янг, високий представник конґресової Комісії у справах розвідки, в бюрі якого велася розмова між японською делеґацією і Левченком, потім сказав: „Я думаю, що вони були задоволені. Він міг дати їм прізвища і місця та відповідати впродовж двох і пів години детально на їх питання."

Японці сказали, що розмова була корисною і що вони повідомлять про все парлямент після того, як повернуться до Токіо. Керівник делеґації, член ліберально-демократичної партії Цутому Кавара, навіть спитав, чи Левченко поїхав би до Токіо для дальшого роз'яснення справи.

Левченко погодився поїхати до Токіо, якщо це не завдасть клопотів японському урядові. Левченко одночасно остеріг, що КҐБ може „створити певні ускладнення".

Левченко, який під прикриттям кореспондента журналу „Новое время" працював у Токіо і займав високий пост у мережі совєтської розвідки, втік у 1979 році і тепер живе в ЗСА. Він розповів про свою діяльність раніше американському письменникові Джану Баррону, який написав книжку про цю розповідь під назвою „КҐБ сьогодні — невидима рука". Вийнятки з книжки, які були надруковані в „Рідерс дайджест" у японському виданні минулого місяця, зробили сенсацію. Незабаром вони появляться в американському виданні.

Баррон один із головних редакторів журналу „Рідерс дайджест", колишній старшина морської розвідки, є автором довідника „КҐБ, таємна робота совєтських таємних аґентів", також був присутній на зустрічі японської делеґації з Левченком.

Союзівка запрошує на довгий „вікенд"

Союзівка. — На довгий вікенд з нагоди свята „Меморіял дей" управа Союзівки запрошує гостей на цілий ряд імпрез.

У п'ятницю, 27-го травня ц.р., заплянувано буфет-вечерю і забаву, в суботу, 28-го травня, коктейл, буфет-вечерю, мистецьку програму кабаретного стилю і забаву.

Два нічліги, харчування і дві забави матимуть спеціяльну ціну від 70 дол. до 100 дол.

Рівночасно для гостей будуть відкриті всі спортові влаштування оселі.

До танців буде приґравати оркестра Аліка і Дорка.

З уваги на зацікавлення проситься замовляти місця завчасу телефонічно або письменно. Телефон Союзівки: (914) 626-5641.

ДОПОВІДЬ ГОЛОВИ НТШ В ЧИКАҐО

Чикаґо, Ілл. — У п'ятницю, 27-го травня ц.р., о год. 7:30 вечором, тут в залі дому Українського Сеньйора, при 2355 Чикаґо авеню виступить з інформаційною доповіддю голова НТШ в ЗСА і президент Головної Ради Наукових Товариств НТШ, д-р Ярослав Падох, на тему: „НТШ і його діяльність в майбутньому".

СКРАЙНІ ФРАКЦІЇ ПВО БУНТУЮТЬСЯ

Дамаск, Сирія. — Близький співробітник лідера Палестинської Визвольної Організації Ясіра Арафата повідомив з Дамаску в неділю, 22-го травня, що Ясір Арафат прибув до східнього Ливану, щоб припинити назрівання відкритого бунту серед командирів ПВО. Арафат недавно повернувся до Ливану вперше після того, як він залишив Бейрут в серпні минулого року під час ізраїльської облоги міста. В неділю він відвідав Тріполі в північному Ливані.

Основною причиною бунту, здається, було намагання Арафата опанувати радикальні елементи фракції ПВО аль Фата, вирішивши послати двох командирів цієї фракції в долину Бекаа у східньому Ливані і замінити їх своїми вірними командирами. Бунтівники вважають, що це було познакою того, що лідер ПВО плянує вислати всю фракцію аль Фата з Ливану.

Питання виведення палестинських і сирійських військ з Ливану загострилося від того часу, як ливанський та ізраїльський уряди підписали минулого тижня угоду безпеки, яка має на меті прокласти шлях до виведення всіх чужинецьких військ з території Ливану. Джерела аль Фата говорять, що Арафат зовсім не має наміру виводити своїх військ з Ливану.

Дорадник Арафата заявив, що в суботу ввечорі, з метою опанувати бунт, виконавчий комітет аль Фата віддав п'ятьох збунтованих старшин лівого крила під безпосереднє підпорядкування Арафата. Комітет також заборонив іншим палестинським партизанам входити в контакт з ними.

Коли бунт почався 12 днів тому, що викликало особливе зацікавлення лівійських державних засобів масової інформації, то офіційні представники ПВО в Дамаску намагалися постійно применшити його серйозність.

Згідно з інфромаціями з обидвох сторін, стрілянини не було за весь час бунту. Але за останні 12 днів Арафат постійно їздив з одного місця Ливану в друге, що вказує на те, яку серйозну вагу він надавав цій ситуації.

Дорадник Арафата заявив, що бунтівники, які старалися опанувати бриґаду Ярмук, розташовану поблизу ливанського міста Баальбек, тепер ізольовані. Він обвинуватив Лівію в підбурюванні до бунту. Відносини між Арафатом і лівійським лідером полковником Муаммаром ель-Каддафі останнім часом попсувалися.

Добре поінформовані джерела говорять, що Сирія також сприяла бунтові, щоб показати Арафатові, що він узалежнений від неї, та зробити таким чином тиск на нього і змустити бути „податливішим".

Жіґад Салег, речник збунтованої фракції, заперечив твердження дорадника Арафата, що бунтівників є мізерна купка, лише 27 осіб, і заявив, що лідер бунтівників полковник Абу Мусса не підкориться наказам Арафата. В іншому місці дорадник Арафата признав, що приблизно 300 осіб належали в один час до збунтованої групи. Незалежні палестинські джерела повідомили, що щонайменше два батальйони або 500 осіб підтримували бунт спочатку.

У світі

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА має намір припинити розслідування справи шпигунства і суду над визначним совєтським шпигуном Ґеннадієм Баташевим, який був арештований в лютому, і обміняти його за певну кількість західніх німців, які відбувають ув'язнення в країнах совєтського бльоку, обвинувачені у шпигунській діяльності.

ОФІЦІЙНІ ДЖЕРЕЛА Ніґерії повідомили в четвер, що відділи ніґерійської армії прогнали війська Чаду з островів озера Чад, які вони зайняли минулого місяця. Повідомлення говорить, що ніґерійські війська повернулися на острови минулого тижня, вбиваючи 70 чадських вояків у боях за острови. Кордон між Чадом і Ніґерією проходить через озеро Чад.

З МОСКВИ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що Кремль у додатку до відомої статті в журналі „Новое время", яка критикувала польського заступника прем'єр-міністра Мєчислава Раковського і тижневик „Політика" за „алерґічну реакцію на справжній соціялізм", тепер виступив на сторінках органу ЦК КПСС журналу „Комуніст" з критикою польського внутрішнього політичного життя і остеріг, що Польща все ще стоїть перез загрозою контрреволюції. Західні аналітики вважають, що це ясний натяк керівникові польської військової хунти Войцєхові Ярузельскому на те, що він недостатньо рішучий у своїх діях придушення опозиції і запровадження в країні міцної контролі режиму.

РЕЧНИК ГРЕЦЬКОГО уряду заявив у четвер, 19-го травня, що Греція затурбована діями турецького лідера на Кипрі Равфа Денкташа. У листі до п'ятьох постійних членів Ради Безпеки ОН Греція заявляє, що Денкташ має намір створити незалежну турецьку кипрську державу на півночі острова.

ДРУЖИНА СОВЄТСЬКОГО дисидента Андрєя Сахарова Єлена Боннер повідомила західніх кореспондентів, що московський суд засудив 32-літнього інженера Алєксєя Смірнова на шість років трудових таборів і чотири роки заслання за, як постановив суд, дисидентську „антирадянську діяльність".

УРЯД ТУРЕЧЧИНИ в ноті, опублікованій в четвер, 19-го травня, обвинуватив Совєтський Союз у вмішуванні в турецькі справи міжнародної політики. Турецька нота була реакцією на совєтські обвинувачення Туреччини в тому, що вона має намір „організувати аґресивний бльок" на Близькому Сході. Речник турецького уряду сказав, що совєтська нота була вручена ще перед підписанням з Пакістаном договору, спрямованого на „укріплення миру і безпеки, а також розвитку співпраці між миролюбними країнами". Турецькі джерела допускають, що тактика Совєтського Союзу спрямована на те, щоб примусити Туреччину і Пакістан відмовитися від зусиль зміцнення колективної безпеки.

СУД У ЦЕНТРАЛЬНІЙ провінції Югославії засудив мусулманського релігійного вчителя Гуссейна Смажіча на п'ять років ув'язнення за підбурювання національної ворожнечі, яке виражалося в пропаганді вчителем не вступати мусулманам у шлюби з не мусулманами. В югославській федерації нараховується приблизно 10 відсотків мусулман на 22 мільйони населення. Інші повідомлення з Югославії говорять, що місцевий суд у Спліті засудив 42-літнього католицького священика Луку Порцеля на п'ять років в'язниці за „ворожу діяльність" і „використання Церкви для політичних цілей". Ці „злочини" виражалися в тому, що священик говорив правду про режим у своїх церковних проповідях.

ПОВІДОМЛЯЮТЬ ПРО „ПОКАЯННЯ" о. РОМАНЮКА

Київ. — „Вісті з України" в українському виданні за квітень 1983 (ч. 17), повідомили, що відомий український православний священик о. Василь Романюк, політичний в'язень, мав видати „заяву", в якій „натаврував" свою колишню діяльність і закликає до льояльности супроти совєтського уряду.

Згадана пропаґандивна газетка КҐБ подала від себе такий „вступ":

„Відвідавши редакцію „Прикарпатської Правди" і подавши заяву, В. О. Романюк сказав, що йому відомо про галас, що створила навколо його імені буржуазна пропаганда. Він також розповів, що у свій час піддався впливові тих сил, які спрямовані на підрив соціялістичного ладу, але потім переконався, як багато в нашій країні робиться для блага народу, для відвернення термоядерної війни, збереження миру, переконався в тому, що, не зважаючи на його конфлікт із законом, Радянська влада терпеливо і гуманно ставилася до нього, йшла йому назустріч, а тому вирішив порвати з своїм минулим, засудити колишню антирадянську діяльність, дати відсіч заокеанським організаторам чергової антирадянської кампанії на його захист".

Після того „Вісті з України" передрукували заяву о. Романюка, яку він передав „Уповноваженому ради в справах релігій при Івано-Франківському облвиконкомі" і редакції „Прикарпатської Правди".

„Заява о. Романюка"

„Після довгих роздумів над своїм життям я вирішив звернутися до вас із цим листом. У недалекому минулому в мене було чимало всяких недолугостей та помилок, котрі привели мене на лаву підсудних і кваліфікувались як антирадянська діяльність.

„Цією заявою хочу запевнити відповідні радянські органи і, як священник, керівництво нашої православної церкви, що в майбутньому не буду робити такого, що могло б нанести шкоду Радянській державі, тобто займатись ворожою діяльністю.

„Крім того, хочу сказати всім уболівальникам за мою долю, що я, слава Богу маю можливість розв'язувати свої проблеми із своїм урядом і народом без усякої сторонньої допомоги, а тому забороняю вживати моє ім'я будь-кому, будь-де і в будь-якій формі в антирадянській пропаганді на шкоду радянському народові і державі.

„Одночасно хочу заявити, що покидати свою рідну Батьківщину не хочу і не маю в цьому жодної потреби.

„Як священик буду працювати для справи миру і добра нашого народу.

Священик В. Романюк".

В Америці

СЕНАТ ГОЛОСАМИ 50 до 49 прийняв бюджет Уряду з підвишкою податків, проти чого вже з самого початку протестував президент Роналд Реґен. Лідер республіканської більшости в Сенаті сен. Говард Бейкер зумів переконати ліберальних республіканців, які голосували за законопроєктом, але він не зміг не рахуватися з арґументацією противників надто високих видатків на озброєння, бо вони поставили його перед альтернативою, що голосуватимуть за бюджетом з підвишкою податків на фонди які будуть призначені на соціяльні програми, або голосуватимуть з демократами проти бюджету. Раніше Р. Реґен заявлчв, що він поставить вето на кожний законопроєкт, який передбачатиме підвишку податків. Тепер спеціяльна двопартійна комісія обидвох палат Конґесу працюватиме над тим, щоб не допустити до вета Президента, яке може значно погіршити його відносини з Конґресом, зокрема з Палатою Репрезентантів.

КОНҐРЕСМЕН ДЖАН Д. ДІНҐЕЛЛ, голова спеціяньої підкомісії в Палаті Репрезентантів для перевірки зловживань федеральної Аґенції для охорони довкілля (ЕПА), заявив, що існують докази на те, що високі урядовці названої Аґенції вели розмови з високими речниками Уряду про використання ЕПА для осягнення політичних цілей в поодиноких стейтах. Адміністрація президента Роналда Реґена покищо не зайняла становища до нових закидів конґресмена Дінґелла.

ЧОТИРИ ЗАКОННИЦІ, які були звільнені з обов'язків учительок в парохіяльній католицькій школі заявили, що вони готові відтягнути свою скаргу зі суду проти дієцезії в Менчестері, Ню Гемпшир, якщо компетентні чинники погодяться привернути їхні становища і оправдати їх в очах парохіян.

СПЕЦІЯЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА комісія перевіряє справу крадежу 30,4 мільйона долярів з фонду соціяльного забезпечення, викриту в Ню Йорку. В результаті цієї перевірки покищо 29 осіб були обвинувачені у привласнені 500,000 долярів, які уряд соціяльного забезпечення висилав на адреси їхніх давно померлих, але не зголошених батьків чи інших членів родини. Деякі обвинувачені вимінювали чеки два й більше років після смерти родичів.

АМБАСАДОР З'ЄДНАНИХ СТЕЙТІВ Америки до Об'єднаних Націй Джін Киркпатрик настирливо домагається в Державному департаменті заходів в обороні центральноамериканських держав, загрожених комунізмом. Деякі дипломати на форумі ОН кажуть, що Киркпатрик перенаголошує справу Ель Сальвадору і Нікараґуа бо там існує радше громадянська війна, підтримувана обидвома сторонами — Совєтським Союзом і З'єднаними стейтами Америки. Алярмуючі заклики амбасадора Киркпатрик про тамошню ситуацію спричинились до рішення президента Роналда Реґена надати Ель Сальвадорові більшу як потрібну фінансову і військову допомогу, — кажуть деякі критики політичної лінії американського амбасадора в ОН. Знову ж чолові республіканці почали ближче придивлятися до політичної діяльности Киркпатрик, а інші висувають її навіть як можливого кандидата на віцепрезидента за її тверду поставу у справах зовнішньої політики. Як відомо, Киркпатрик формально належить до Демократичної партії.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ІСНУЮЧУ інфляцію і рецесію, доходи багатьох сенаторів радше збільшились в 1982 і в перших трьох місяцях 1983 року. Наприклад, сен. Роберт Дол, голова впливової сенатської Фінансової комісії, і сен. Ернест Голлінґс найбільше заробили на виступах в різних стейтах ЗСА. Найбільші приходи виказали однак понад 30 мільйонів, членів Сенату, які свої капітали інвестували у різні ділянки індустрії чи заробили на вартісних паперах. Р. Дол виголосив 92 промови і на цьому заробив 135,250 долярів, майже подвійно як виносить його сенатська платня в сумі 60,663 доляри. Він залишив для себе 83,750 долярів, а решту роздав на харитативні цілі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Симон Петлюра і Євген Коновалець

Між Симоном Петлюрою і Євгеном Коновальцем не можна поставити знаку рівности. Їх не можна ставити на одну дошку. Бож Симон Петлюра був головою держави, був Головою Директорії УНР і Головним Отаманом всіх збройних сил держави.

Євген Коновалець був тільки командиром одної частини Дійової Армії УНР, спершу куреня опісля корпусу Січових Стрільців і хоча це була — поруч із Залізною Дивізією — елітарна військова формація з особливими заслугами для визвольної війни-революції, все ж це була тільки одна формація. І коли у політичному секторі Симон Петлюра був в Україні головою держави та й на еміґрації символізував її за прийнятим в Україні законом про континуітет влади УНР, то Євген Коновалець став засновником і головою підпільно-революційного руху, першим головою Проводу Українських Націоналістів. І хоч ОУН насправді став радше рухом, ані ж політичною партією, все ж це був ідеологічно-політичний рух тільки одного напрямку, з методами якого не всі українські патріоти погоджувалися.

А проте ці два діячі новітньої історії України мають чимало спільного і тому можна говорити про них і ставитись до них із існуючої вже історичної перспективи, намагаючись схарактеризувати їх, як видатні постаті новітньої історії України і як людей — з подібними рисами. Найперше — їхня спільна риса — це індивідуальність понад пересічну міру. Кожний з них був лідером у повному слова того значення, мав всі дані, потрібні для лідерства і користувався авторитетом лідера. Обидва вони, Симон Петлюра і Євген Коновалець, були дітьми української революції. Кожний із них був за фахом людиною цивільною — Симон Петлюра журналіст, редактор „Украінская Жізнь" у Москві, з вибухом Першої світової війни урядовець так званих земств у прифронтовій смузі, — Євген Коновалець — правник, активний діяч українського студентського руху в Галичині за панування Австро-Угорщини. Обидва вони, з вибухом революції спершу у Петрограді, яка дала історичний шанс Україні шукати відродження своєї державности, стали зразу прихильниками реґулярної збройної армії і як такі опинилися в опозиції до членів Української Центральної Ради, патріотів, але мрійників із соціялістичного табору, які поручали — ще навіть у 4-му Універсалі — творення національної міліції, а не постійної Армії на базі примусової рекрутчини. Обидва вони, як люди цивільні, що їх революція висунула на видатні військові становища, розуміли, що армія потребує фахових старшин із високою військовою освітою і тому приєднували до Дійової Армії УНР і до Корпусу Січових Стрільців колишніх випускників російської Військової Академії. Обидва вони були фанатиками української збройної сили і фанатиками безперервної боротьби за українську державність — при всіх обставинах.

Симон Петлюра мав ворогів; Коновалець мав їх також, хоча значно менше. Одні з них, керувалися персональною заздрістю, інші — обласними чи політичними міркуваннями. Був час, коли галицьке суспільство в масі не могло вибачити Симонові Петлюрі Варшавського договору з 21-го квітня 1920 року, в якому прийнято за кордон між Польщею і Україною ріку Збруч. Але ж Петлюра не „продав" Галичини полякам, бо Польща окупувала була всю Східню Галичину по Збруч на основі мандату від Найвищої Ради у Парижі з 25-го червня 1919 року і не було чого „продавати". Варшавський договір УНР із Польщею був поганий, бо український партнер переговорював із позиції слабости, а не сили. І польський партнер не дотримав тайного додатку до Варшавського пакту про військову допомогу. Але Петлюра відновив концепцію Івана Виговського й Івана Немирича з Гадяцького договору з 1658 року і ця концепція союзу Польщі й України проти Московщини була і є правильна. І Євген Коновалець стрічався на еміґрації з Петлюрою та після його смерти з Андрієм Лівицьким, також небуденною індивідуальністю з прикметами лідера. Кожний з них був демократом, — державним лідером, кожний з них був типом людини, яка нам сьогодні бракує.

Врешті найбільша — трагічна спільність Симона Петлюри і Євгена Коновальця: вони обидва становили в очах Москви потенціяльну загрозу і тому кожний з них впав жертвою насланого з Москви вбивника; Симон Петлюра згинув з рук Шварцбарта на розі двох вулиць Парижу 25-го травня 1926 року, Євген Коновалець 23-го травня 1938 від годинникової бомби у пуделку цигар в Роттердамі з рук аґента-провокатора Валюха. Обидва, за своїм світоглядом були звеличниками демократії, але такої, яка дала б і ґарантувала б державницьку волю України. Обидва були державними мужами із широким овидом із плянами на майбутність, які саме й тривожили Москву. Тому вона обидвох позбавила життя, але це тільки окутало їхні постаті авреолею мучеництва.

Володимир Душник

СОВЄТСЬКА ГРА ЗА ВПЛИВИ В ІРАНІ

Після ісламської революції і політичного тріюмфу Хомейні в Ірані, Москва почала думати про великі можливості, які має СССР для поширення своїх політичних і економічних впливів у цій країні.

Одначе недавня заборона просовєтської комуністичної партії Тудег та вигнання 18 совєтських дипломатів з Теграну — це визначна поразка для Москви, яка раділа кілька років тому із катастрофального фіяска американських інтересів у Ірані.

Хоч, як відомо, іранська ісламська революція проти шаха Різи Паглеві відбулася без допомоги чи впливів Совєтського Союзу, це не переконувало Москви, що СССР не зможе зайняти місця Америки в політичній порожнечі Ірану. Тому, негайно після знесення іранської монархії, Москва почала гарячкові заходи в напрямі збільшення своєї економічної і мілітарної допомоги Іранові, щоб тим способом закріпити своє становище в цій країні.

Одначе, — як пише проф. Зальмай Халільзад з Колюмбійського університету,- Москва знову понесла повну поразку в тому напрямі.

В першу чергу, іранська правляча еліта є наскрізь ворожою ідеологічно і політично як до Америки, так і до Совєтського Союзу, який перебрав імперіялістичну політику царської Росії і створює постійну загрозу для територіяльної цілости і політичної суверенности Ірану. Тому, на думку іранських провідників, можлива інтервенція Совєтського Союзу чи прямо інвазія має дуже конкретні можливості. Бо хоча на словах московсько-совєтська пропаґанда підтримувала „ісламські революції" Хомейні, на ділі Москва робила все, щоб комуністична партія Тудег перейняла провід „ісламської революції" і підпорядкувала їй Москві. Тому посипалися московські рублі. І тим самим відкрито радіову станцію в Баку, з якої голошено „визвольну політику" для курдів та інших національних меншин в Ірані. Щобільше, були докази, що совєтські літаки скидали зброю і амуніцію для курдів, а комуністам з партії Тудег дано приказ інфільтрувати армію, „революційну ґвардію" і всі інші державні інституції Ірану. Все це не принесло Москві бажаних політичних здобутків. Щоб ослабити ісламську революцію Москва підтримувала Ірак у війні з Іраном тощо.

Одначе, без уваги на охолодження стосунків поміж Совєтським Союзом й Іраном Москва і в дальшому має велику перевагу — в порівнянні з Америкою — у своїй політиці у відношенні до Ірану.

Географічна близькість СССР до Ірану та можливість мілітарного доступу з однієї країни до другої, дають Москві велику перевагу; у цьому випадку Іран не має надійного союзника, тим більше, що, зірвавши політичний союз з Америкою, Хомейні також відчужив від Ірану майже всі західньоевропейські країни. І тоді, коли Америка не має тепер дипломатичного представництва в Теграні, СССР має многочленну амбасаду та сотні різних „дорадників" як також, політичні „клієнти" Москви — Ливан, Сирія і Північна Корея — мають численні амбасади в Теграні.

У дальших плянах Москви — евентуальне „підпорядкування" Ірану під „політичну опіку" Москви. Вправді, Хомейні зумів сконсолідувати свою владу, але після його смерти хто-зна чи не прийде до вибуху релігійних і політичних пристрастей, що й може стати заохотою для Москви повторити другий Афганістан.

Одначе всі ці спекулятивні можливості, що їх може мати Москва в Ірані по смерти Хомейні, залежатимуть також від настанови Заходу. Якщо Москва зрозуміє, що Захід, маючи багато до втрачення в Ірані, не допустить, щоб Іран став сателітом СССР, тоді Москва подумає двічі перед будьяким радикальним кроком в Ірані.

Тому із загостренням політичного положення на Близькому Сході, Америка не повинна забувати про стратегічні користі Москви в Ірані.

Вячеслав Вишневський

Матейко і українці

Із творчістю польського маляра Матейка я познайомився дуже рано. Маючи заледве сім років, я роздобув поштову марку темносинього кольору із зображенням його знаменитої картини „Собєський під Віднем", що стала гордістю моєї колекції. Образ на мене зробив помітне враження, зокрема після пояснень значення козацьких бунчуків, що оточували короля, які дав мені батько. Далеко пізніше, коли довелося мені оглядати оригінали в Римі, я почувався немов би зустрів старого знайомого. Різниця вимірів, якби не існувала. Матейко, який перед мальованням картини, докладно вивчав історичне тло події аж до подробиць, вірно віддав на полотні настрій епохи. Велично представив польського короля, але також гідно відмітив участь українських козаків у відсічі Відня. Це стільки про відношення Матейка до нас. А тут наше відношення до Матейка:

По відході большевицьких військ з Волині в 1941 році, та проголошення відновлення Української Держави, в Луцьку зформувалось Крайове Правління Волині на чолі з Марченком та Андріїшиним. Кураторію Шкільництва очолив проф. Борис Максимович Білецький, який покликав мого покійного батька на пост візитатора Народного Шкільництва Волині. До його обов'язків належало не лище наладнання адміністрації та урухомлення шкільництва трьох областей (Волинської, Рівенської та Житомерської), але і заряд та опіка державними музеями Волині, до адміністрації яких призначено нових українських директорів на місце совєтської адміністрації, яка здебільшого втекла із відступаючими військами червоної армії.

Одного разу новопризначений директор Луцького Державного Музею зголосив моєму батькові, що під час каталогування та перевірки майна, у пивницях будинку виявлено заховані там польські мистецькі скарби, а між ними, великі звої картин Матейка. Правдоподібно польський уряд в 1939 році, не вспівши вивезти їх через Румунію за кордон, заховав ці скарби в пивницях музею і вони не викриті ніким, зберігалися під час першої большевицької окупації Західньої України.

По відбутій нараді постановлено знахідку тримати в таємниці, тому що в переконані мого батька, в разі їхнього виявлення, німці вивезуть її до Німеччини, а частину просто знищать. Сьогодні не можу подати, які саме картини Матейка тоді знайдено. Там не могло бути картини „Собєський під Віднем", що її маляр, ще за життя подарував Ватиканській Ґалерії. Правдоподібно були там „Битва під Ґрунвальдом" та „Голд Прускі", доля яких була б перерішена з уваги на їхній зміст.

Із прибуттям райхскомісара Коха в Україну, німецька влада розв'язала Крайове Державне Правління, переводячи арешти. Мій батько зайняв становище шкільного інспектора Луцького Ґебітскомісаріяту, так що Луцький Музей залишився надалі в його юрисдикції. Німці затискали контролю на всі ділянки життя. Ми очікували кожночасно арешту. Тоді навязано зв'язок з представниками польського громадянства, щоб їм передати польський скарб.

Уміжчасі Архиєпископ Луцький (пізніше митрополит) Полікарп призначив мого батька адміністратором парафії Української Автокефальної Православної Церкви північної Волині та деканом в Ковлі, до якого, наша родина поспішно виїхала.

Якими дорогами картини Матейка, з рештою скарбу, потрапили на свої місця до Варшави та Кракова, де вони сьогодні перебувають — не знаю. Про це міг знати мій батько, протопресвітер Володимир Вишневський, який помер в Парижі...

Про це може сказати другий українець, що спричинився до врятування польських скарбів — колишній директор Українського Музею у Луцьку, довголітній редактор журналу „Рідна Церква" в Німеччині о. Дублянський, сьогоднішній правлячий Владика УАПЦ на Західню Европу єпископ Лондонський Владика Анатолій у Великобританії.

Роман С. Голіят

ПРОФ. ГЕЛЕН КАРЕР Д'АНКОС ПРО СССР

„Confiscated Power. How Soviet Russia Really Works", Hélène Carrère d'Encausse, Harper and Row Publishers, New York, Cambridge, Philadelphia, San Francisco, London, Mexico City, São Paulo, Sydney, 1982, 401 pages, price $ 19.95

I

У цій книзі проф. Гелен Д'Анкос (до речі це вже друга її книжка на ці теми, про першу — Роман С. Голіят написав статтю у „Свободі", що її надруковано у днях 19-21-го вересня 1981 року) як знавець Совєтського Союзу показала, що Брежнєв з'явився і виріс, як наслідок досвіду і політики Леніна, Сталіна і Хрущова. Вона виявила справжнє обличчя комуністичної партії, уряду, правлячої еліти, бюрократії, яка рядить, яка продукує і людей, підпорядкованих владі, яка від них украдена.

Д'Анкос є професором Сорбонського університету й професором Школи Політичних Наук у Парижі. Її визнано світовим експертом совєтознавства. Народжена вона в Парижі; батько — грузин, мати — полька. Вона володіє свобідно російською мовою з ленінґрадською вимовою, а це їй допомогло свобідно порушуватися по СССР і мати доступ до офіційних джерел, не легко доступних для чужинців. За її попередню працю, „Занепад Імперії", вона, як перша жінка, отримала в 1978 році „Нагороду Нинішнього Дня".

Негайно по революції в 1917 році, упривілейована комуністична еліта створила для себе центри до наживи: в першу чергу, щоб оминути постійні черги, які існують в СССР по сьогодні, вони подбали про засекречені лавочки (крамнички) в яких можна дістати товари, що їх немає у нормальній продажі. Під час колективізації сільського господарства, коли в 1932-1933 роках прийшло до постійного браку харчових продуктів, тоді, як малоплатний робітник не міг дістати навіть першої потреби продуктів, то в спеціяльних крамницях всього було подостатком, для: політичних кадрів, режимової інтеліґенції, армії і поліції. А коли запроваджено раціоналізовання карток, то часто було так, що для звичайного смертельника не вистачало в крамницях приділу, навіть на ті картки. В тому самому часі, т. зв. закордонні спеціялісти отримували 48 кілограмів хліба в місяць, робітники 24 кілограми, а бюрові працівники й діти по 12 кілограмів. У розподілі м'яса, була ще більша різниця: від 14 кілограмів до 4.4 кілограма і 2.2 кілограма (Стор. 30).

Тоді, коли робітники мусіли жити в одній кімнаті й користувались спільною кухнею, апаратчики комуністичної системи жили в розкішних домах і відбували свої вакації на рів'єрі над Чорним морем. По смерти Сталіна, опубліковані спогади й повісті, як в СССР, так і поза межами, становлять найкращий історичний матеріял, в якому осуджується ті спеціяльні позиції упривілейованих, що їх створено негайно в 20-их роках, а які в 30-их роках уже за неписаним законом масово поширилися.

По смерти Сталіна, 6-го березня 1953 року, за суцільною згодою членів Політбюра, постановили позбутися Берії з правлячої групи й повірили державну владу й провід партії Георгію Маленкову. Кілька днів опісля, передали провід партії Хрущову. В грудні 1953-го року товариші Берії його арештували, та після короткого суду, вбили. Але після усіх припущень, його приятелі вбили під час його арешту, шість місяців скоріше, з допомогою армії, пригадуючи собі криваві суперничання під час сталінського періоду. Сталін ліквідував людей, що їм він зламав хребет, які в жадному разі не загрожували йому, а його наслідники, позбулися Берії, бо боялися його. Щобільше, це був останній кривавий епізод у совєтській боротьбі за владу.

Маленков був змушений зрезиґнувати в 1955 році. Він узяв на себе вину невдалої економічної політики, що її саботував його суперник Хрущов. Його не викинули з партії, ані не розстріляли, як це було за Сталіна, тільки переселили його на працю в азійський край.

Хрущов, як голова партійного апарату, так, як Сталін у 30-их роках почав змінювати в цілому СССР персонал комуністичної партії. Виступ Хрущова на XX-му конґресі комуністичної партії і його обвинувачування Сталіна в масових злочинах, занепокоїло колишніх співробітників Сталіна. А було їх немало. Одначе, усім було відомо, що одну людину не можна обвинувачувати в усьому. Було ясним, що ціла партія злодіяла в минулому й що ця сама партія, може злодіяти в майбутньому. Своїм виступом, Хрущов застрашив колишніх співробітників Сталіна. В президії комуністичної партії почався заговір проти Хрущова, що довів до того, що він 6-го червня 1957 року зрезиґнував зі свого посту. Хрущов старався своїх суперників виелімінувати з президії і партії — як антипартійний елемент.

Загально принято, що совєтську владу в'яжуть з чотирьома особами, які давали напрямок історії СССР, а саме: Ленін, Сталін, Хрущов і Брежнєв, а сьогодні Андропов — п'ятий. Росія, завжди повертається до свого демона, — стверджує авторка, — замінюючи „червоними царями" детронованих білих царів. Цей анекдот є так популярний у соціялістичному режимі, що й допомогло утвердити цю візію.

Комуністична партія нараховує 16 мільйонів членів. За правопорушення усунено з партії 347,000 членів. До 1960 року в партії була дискримінація в рядах національної репрезентації: росіяни, жиди і грузини були найкраще заступлені, а киргизи — найслабше репрезентовані. Авторка пояснює це тим, що соціялізм був раніше засвоєний грузинами, як деінде, а жиди були першими, що заснували в Росії Соціял-демократичну партію „Бунд". Росіяни займають у партії постійне місце. Вони заступлені в кожному російському районі, часом дають дорогу українцям. В національних республіках загально прийнято, що перший секретар комуністичної партії є з місцевої національности, а його заступником завжди є росіянин.

(Продовження буде)

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

Петро Балей

СИЛА ЕМІҐРАЦІЇ В ЇЇ НАЦІОНАЛЬНІЙ СУКУПНОСТІ

I

Питання національної сукупности або консолідації — це питання самого існування як самостійно діючої соціяльно-політичної одиниці. Найстаршою і найефективнішою формою національної консолідації в історичних часах є держава. Почуття необхідности державної форми для національної суверенности призвело на Заході до того, що державність утотожнюється з національністю. Народ, що оформив себе в державу, в міжнародному праві й дипломатичних стосунках уважається офіційними міжнародними чинниками за одну національну одиницю навіть і тоді, коли домінуючий нарід у тій державі підкорює собі інші національності, т. зв. національні меншини, проти їхньої волі.

Історичний розвиток національної сукупности в окремих державних формах створив велику панораму різновидних зразків, що своїми процесними формами і крайністю своїх вислідів ставлять перед дослідником багатющий інтриґуючий матеріял. Проте тут буде нас цікавити тема набагато ближча нашій еміґрантській дійсності, а саме: проблема консолідації національних сил політично поневоленого (фактично несуверенного) народу — конкретно тієї його частини, що опинилася на еміґрації в чужинних середовищах демократичного світу, протестуючи не тільки проти політичного режиму, соціяльної несправедливости чи економічної експлуатації, але перш усього проти національного поневолення. Це національна еміґрація.

Для кращого обсліду нашої проблеми, ми зразу відокремимо чисто політичну еміґрацію, тобто еміґрацію, що складена з людей державних націй, які не могли дійти до порозуміння з існуючим режимом: з його ідеологією, системою правління і з практикою політичного насилля в економії, і яким той режим не залишає можливостей для власного існування й діяльности в їхній державі. Також із зрозумілих причин не буде нас тут цікавити еміґрація державних народів для покращання особистого добробуту.

Звичайно, недержавні народи (за Марксом — неісторичні) не мали практичних можливостей повноцінно розвиватися, а державні народи Заходу, що брали жваву участь у розвитку наук, у запліднюванні ідеологій і творенні термінологічних словників, не розрізняли національної еміґрації від політичної, вважаючи, що національне питання розв'язує сам факт їхньої державности. Навіть наскрізь національного характеру частина ірляндської еміґрації, часів бездержавности ірляндського народу, була трактована як чисто політична й сама себе вважала за таку.

Тож відрізнення національної еміґрації від політичної в цьому есеї можна б назвати термінологічним новотвором. Проте воно не тільки формальної натури, але й наскрізь практичної по суті.

Яка ж різниця між національною еміґрацією й політичною?

Різниця, в першу чергу, під поглядом соціяльним. З чисто політичних мотивів еміґрують активісти „покривджених" прошарків суспільства, що революційно-насильними засобами змагають до заведення „соціяльної справедливости", „економічної рівности" та „політичної рівноправности" в існуючій вже державі. З пануючих кляс еміґрують тільки одиниці, які з ідеологічних чи особистих причин утотожнюють себе з т. зв. „революційною клясою". •

На національну еміґрацію складаються в питомій даному суспільству пропорції всі національні прошарки і професії: починаючи від претендента на монарший престіл чи президентський фотель і кінчаючи на свідомому свого національного походження селянстві й промисловому робітництві. Національна еміґрація — це мініятюра цілого народу, і коли б — теоретично беручи — така еміґрація могла опинитися на „нічийй землі" і в сприятливих природних умовах, вона зразу могла статись повністю зрізничкованим суверенним суспільством.

Далі, різниця під ідеологічним поглядом між чисто політичною еміґрацією і національною є дуже поважна. Еміґрація політична не ставить собі метою творення цілком нового суверенного суспільства, тобто держави, не потребує освідомлювати свій нарід у його окремій політичній ідентичності, ні доказувати перед зовнішнім світом право на свою державність. Все це закорінилося вже в свідомості цілого світу голим фактом існування національної держави. Ідеологія політичної еміґрації обмежується тільки до внутрішньої структури даної держави. Діяпазон ідеологічного зрізничкування й практичного застосовання політичних програм простягається від боротьби за конституційну монархію до марксистської революції й „диктатури пролетаріяту". Ідеологічне зрізничкування і партійне собіпанство в демократичному оточенні всякому зрозуміле й виправдане вже самою обмеженістю завдань кожної політично-революційної програми. Воно і в очах власних і в очах зовнішнього світу не знищує національної сукупности, ні не ставить під сумнів політичну зрілість тієї еміґрації, бо й перше і друге знайшло вже своє устійнення й інтернаціональне визнання у факті самої державности, нехай і під реакційним режимом.

Мета чисто політичної натури повністю виправдує чисто політичні засоби конкуренційної боротьби за владу і програмову зрізничкованість тієї боротьби; тут політичні партії й їхня боротьба між собою за опанування цілого революційного руху на базі власної програми є оправдані.

А все таки розумний і далекозорий політик найкрайніше революційної партії не буде зривати причілків для спільного порозуміння й акції з іншими протирежимними партіями, а навпаки — буде підтримувати духа спільноти в боротьбі із спільним ворогом. Прикладом нехай нам послужить той найздібніший політик нашої революційної доби — Ленін.

(Продовження буде)

• „...В часах, коли боротьба кляс наближається до рішаючої години, процес розкладу, що відбувається внутрі пануючої кляси, а фактично в цілому суспільстві, набирає такого скаженого й разючого характеру, що мала горстка з пануючої верстви відчахується і пристає до революційної кляси, яка тримає майбутнє в своїх руках..." („Комуністичний Маніфест", розділ „Буржуазія і пролетарі").

ЄВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ — ЛЮДИНА, ЩО СТАЛА ЛЕҐЕНДОЮ

ГОЛОСИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ З ПРИВОДУ СМЕРТИ ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ

„Діло" про смерть Евгена Коновальця

„Євген Коновалець був індивідуальністю рідкою особливо в українському світі. Довго ще мабуть треба буде ждати, поки українська вдача позбудеться галицької провінціяльщини та наддніпрянського хуторянства. Тимчасом Євген Коновалець був людиною позбавленою всяких провінціональних рисок. Не знаємо, чи існує хтось з його останнього оточення (якого складу теж не знаємо), хто умів би тепер відтворити його зв'язки з чужинецьким світом та їх політичний сенс. Але ризикуємо твердженням, що не було і нема серед Українців людини, яка стільки знала б про куліси міжнародньої політики, що знав Євген Коновалець, якого імені ніхто ніколи не стрічав в европейській пресі та який від літ провадив на чужині життя змовника.

Незавидне життя людини, яка живе на щораз інший пашпорт із щораз іншим назвищем, якому держави не дають права побуту та з яким підтримують інформаційні зв'язки найвищі державні діячі різних держав, за посередництвом своїх емісарів, а то й безпосередньо але завсіди потайки. Жив серед миру в постійній атмосфері війни. Був одним із тих, які вірили у війну та у війні бачили й бачать нову велику українську шансу. Був одним із тих, які приготовляли війну і впав як вояк на війні.

Впав з руки большевицького агента. Коли тільки прийшла сумна звістка про його смерть — відразу, немов автоматично, пронизила всіх нас думка: чергова московсько-большевицька робота. Саме таємничість смерти Євгена Коновальця, якісь несамовиті куліси тієї смерти, вказували відразу на кузню плянів нагальної і таємничої смерти всіх невигідних червоній Москві людей: і Симона Петлюри і Грузина Джорданії і москалів Савінкова Кутєпова, Міллера. Всі вони щезли з цього світу серед несамовитих обставин, убивство кожного з них має по нинішній день свої нез'ясовані моменти.

Чим особа Євгена Коновальця була саме для Совєтів небезпечна? Бо хтонебудь його знав, той ніколи не мав ніякого сумніву, що в будучому воєнному конфлікті полк. Євген Коновалець найдеться по стороні тих, які воюватимуть проти Совєтів!"...

(ік.)

ЗНІМКИ З РОДИННОГО АЛЬБОМУ



На прогулянці у Ворохті



Над Прутом в крузі наймолодших з родини.



В Берліні над озером Ванзее.



Матеріяли до цієї сторінки приготовила ред. Ольга Кузьмович.

„У черзі..."

(„Свобода" з 31-го травня 1938 року)

Гинуть. Одні за одними. Передше гинули в бойових рядах від куль і шрапнелів та баґнетів. Потім гинули (і далі гинуть) на Рідній Землі з рук московської черезвичайки, чи на польських шибеницях. А далі взявся ворог винищувати і ті провідні сили, що опинилися поза Рідним Краєм. Ось таким чином погиб 25. травня 1926 року на вулиці Парижу Симон Петлюра. А тепер надійшла тривожна вістка з Ротердаму, що тими самими руками московського ката 24. травня 1938 року позбавлено життя полковника Євгена Коновальця голову Проводу Організації Українських Націоналістів...

...Впала велика жертва. І впаде ще багато інших. Це нам усім треба знати і з тим погодитися, як чимсь зовсім природнім. І то в такім розумінні, що кожна така жертва зближає нас до здійснення тої Ідеї, за яку та жертва падає..."

Примітки редакції: У перших вістках „Свободи" була подавана дата вбивства Євгена Коновальця помилково 24-го травня 1938 року. Залишаємо цю дату як і правопис цитатів у незміненій формі.

НАЙБЛИЖЧА РОДИНА ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ



Євген Коновалець



Дружина Ольга.



Син Юрій.

Дружина Євгена Коновальця Ольга була другою дочкою в родині д-ра Степана і Марії Федаків, відомих широко у Львові громадян. Під час студій у музичній консерваторії у Відні вона познайомилася і заручилася з Євгеном Коновальцем. Їхнє тихе вінчання відбулося у Львові в церкві Духовної Семінарії 18-го лютого 1922 року. Це вже був час, коли брат Ольги Степан сидів у польській тюрмі після атентату на президента Йосифа Пілсудського і час і настрої не дуже то підходили до гучних святкувань. Уже осінню того року Є.Коновалець мусів втікати нелеґально закордон, а в два місяці пізніше дружина Ольга пішла його слідами. Їхнє 16-річне подружжя перейшло на постійному скитанні з одного місця в друге. Спершу вони жили в Берліні, відтак кілька років в Швайцарії та вкінці в Римі, де наспіла Ольгу та її сина трагічна вістка про вбивство Євгена Коновальця.

До кінця свого життя Ольга перебувала вже в Римі. Там поховала свого єдиного улюбленого сина Юрка на 34-му році життя, а сама померла після нещасливого випадку 6-го червня 1979 року.

Син Юрко Коновалець народився в Берліні 1-го січня 1924 року. Улюблений одинак Євгена Коновальця виховувався у різних школах та навчався у різних мовах, їх плавно опановуючи. Від маленьку він звикав до постійного неспокою, переїздів і частої неприсутности батька. На 14-му році життя стає в обличчі жахливого убивства батька від розриву бомби. Залишається сам із матір'ю та від того часу в'яже їх особливо глибока любов та прив'язання. Юрко після закінчення середньої школи вступає на студії техніки. В часі злиднів Другої світової війни Юрко важко нездужає на грудну недугу, але виліковується та після закінчення війни поступає на працю в летунській голляндській фірмі, щоб змогти фінансово втримувати себе і свою матір. Щоб не сплямити імени батька та родини, Юрко не одружується з чужинкою, а залишається самітним. У 1958 році підступна недуга рака закінчує його коротке та важке життя.

„Євген був тип людини, з якою вистачало поговорити годину, щоб мати враження немов би зналося його „сто років". При тому без найменшої зарозумілости, хоча він скоро як командант київських Січових Стрільців став історичною постаттю...

...по приїзді до Галичини Євген Коновалець перебував літом 1921 року у Ворохті з родиною Федаків. Там приїхали також два його співробітники та товариші з київських Січових Стрільців: Ярослав Чиж і Василь (Бой) Кучабський. У чвірку, інколи над Прутом, в купелевих одягах ми вели довгі дискусії на всі біжучі теми, зокрема про дальшу долю Військової Організації, команду якої перебрав Євген..."

Із споминів Олени Федак-Шепарович

„...Маю враження, що Юрчик починає відчужуватися від мене. Я радий, що він того нашого лихоліття глибоко не пережаває, все ж таки він повинен хоч би для майбутности більше розуміти хід подій. Коли хочемо з нього зробити не інтернаціонала, а українця мусимо в такому напрямку змінити нашу з ним поведінку..."

З листа Євгена Коновальця до дружини

З офіційного повідомлення ОУН про вбивство у Роттердамі

пера Олега Кандиби (Ольжича)

„Дивне життя людини, що загрожує зразу кільком державам і за якою полює поліція решти світу.

„Небезпека й ризико, вічний неспокій. Берлін - Париж - Відень - Льозанна, ніде сталого місця осідку. Вічна тривога для дружини, рання життєва правда для сина.

„Готелі, каварні, парки, зустрічі з ближчими співробітниками, провідниками країв і теренів, зв'язковими й кур'єрами. Конференції в окремих справах з одним, другим, третім складом учасників...

„Часом товариство кількох друзів — найближчих співробітників, що їх Керівник дібрав собі за довгі роки спільної боротьби й небезпеки.

„Та все це не відбивається на молодечо-бадьорій постаті Полковника. Веселі вогники світяться в його очах, всю особу огортає неповторний чар великої індивідуальности. По двох-трьох словах співрозмовець - молода людина з краю, чи ветеран визвольної війни з закордону чує що стоїть перед володарем з ласки Божої і готовий для нього на все..."

ТАКОЖ ЛЮДИНА

Сорок п'ять років минає від ротердамської трагедії і, здається, немов з кожним роком щораз менше згадують головного героя цієї трагедії — Євгена Коновальця.

Правда, у всіх національних домівках далі висить його портрет, часто запорошений і пожовклий, але щораз частіше трапляється, що згадку про нього вміщають у одне травневе „Свято Героїв" і за одним подихом відзначують і Петлюру, і Коновальця і ...всіх героїв.

У тому році, коли припадає 45-літня річниця смерти Євгена Коновальця, якось не завважуємо, щоб наша громада відзначувала цю дату спільно і соборно, ба, що більше у календарці історичних дат на 1983 рік, що, появився у деякій нашій пресі, яка вважається речником спадкоємців його діла, навіть немає дати 23-го травня 1938 року.

Не відомо, яка того причина. Правдоподібно наша вільна спільнота така зайнята собою і своїми спорами, що навіть про таких провідних людей немає часу згадувати. Важко, щоб згадували їх молоді покоління, які виховані на стереотипних „академіях", повних патосу промовах, а на ділі не мають уже найменшого поняття про життя і смерть таких постатей як Коновалець, Петлюра, Чупринка чи Бандера. Їм відомо, що вони згинули з большевицької руки, що згинули за ідею, їм деклямували про їхню незломність, геройство, боротьбу. Але такі трафарети не зближать до пізнання, а радше знеохочують. І на протязі років забувається зовсім, що ті наші геройські постаті нашого ще так недавнього минулого були також людьми, були молоді, мали юні пориви і сумніви, закладали родини, виховували дітей, а щойно із-за обставин і їхньої патріотичної настанови їхнє життя зовсім змінилося і закінчилося так, що ми могли поставити їх на п'єдестал.

Також людиною був і Євген Коновалець, який поруч своїх завдань як військовик, а опісля як голова ОУН і ПУН, старався як лише було можливе провадити „нормальне життя", був люблячим чоловіком, ніжним батьком для сина-одинака, з теплим і щирим відношенням до цілої своєї родини і родини своєї дружини. Він поруч усіх завдань, як провідник ОУН находив час приготовити обід, піти на закупи, чи на прогулянку зі сином. І він — розказували мені — як кожний молодий батько, перемірював коридор берлінської лікарні у ніч народження сина. Кожна вільна хвилина, кожний вільний день, в якому не було нарад, важливих поїздок чи зустрічів, були посвячені родині, а особливо цим найближчим, дружині та синові, які ділили з ним долю та злидні політичних еміґрантів через довгих шістнадцять років, аж до 23-го травня 1938 року. А ці роки були позначені справжнім скитанням, без вигоди і часом конечних засобів до життя, переплітані частими розшуками, в яких Є. Коновалець тугу за своїми найближчими і за родинним життям виливав у численних листах. Все це самозрозуміле і конечне для повного життя кожної людини чомусь в подаванні історії визначних наших людей поминається мовчанкою. Тому і в усіх численних споминах, розвідках, статтях і збірниках посвячених Євгену Коновальцеві находимо мало відомостей про його особисте життя, про його відчування і любов, які він так щедро давав тим найближчим.

А нам здається, що саме такі інформації можуть лише оживити „запорошений" образ Євгена Коновальця і приблизити його постать тим, що вже не мали щастя його знати, з ним працювати чи з ним лишень говорити.

Пізнання Євгена Коновальця із цієї людської сторони, зрозуміння, що ця леґендарна постать була також людиною як кожний з нас може збудити лише ще більший подив і пошану для його чинів і жертви життя свого і своєї родини. А про це, що посередніми жертвами життя і смерти полковника Коновальця були члени його родини зовсім і не згадується.

Коли перед п'яти роками ми мали нагоду слухати аж чотири доповіді одного вечора про Євгена Коновальця — поруч множества палких слів не почули навіть згадки про родинні обставини його життя, про його характер, звички чи щоденну працю, яку він так часто провадив без штабу людей, без секретаря, а навіть без машинки до писання.

І тому ми постановили у цій сторінці посвятити місце не лише на історичний матеріял, як наприклад, перші вістки в нашій пресі про смерть Є.Коновальця чи фотокопії невідомих листів, але також дати безпосередні, звичайні дані про родинне життя, знімки із родинного альбому і виїмки із спогадів про цю видатну, а все ж звичайну людину, яку Бог вибрав до таких діл і до такої смерти!

Ольга Кузьмович

„Наше життя це був вічний рух, зміни, неспокій. Вічний приїзд і виїзд, бо дійсно мій чоловік був більше в дорозі, як вдома і ми не раз місяцями його не бачили...

Часті подорожі не раз дуже мого чоловіка втомлювали, але він мав сильний організм і рідко хворів...

При такому неспокійному житті, як наше, при такій тяжкій відвічальній праці мого чоловіка, вічних турботах, вічних поїздках, було само собою зрозуміле, що не міг він присвячувати багато часу нам. Але тільки мав трохи вільного часу, був з нами усією душею. Юрко був для нього скарбом. Коли приїздив, привозив часто якісь маленькі даруночки для Юрка чи для мене. Ті приїзди все були радісні, але які сумні від'їзди.

І цей останній. Цілими роками переслідував мене дивний неспокій, якесь дивне, страшне передчуття... Мої останні слова були: вважай на себе!..."

Із споминів Ольги Федак-Коновалець

Іван Кедрин

ВІДОМЕ І НЕВІДОМЕ ПРО Є.М.КОНОВАЛЬЦЯ

Появилася грубезна книга — 1,020 сторінок — „Євген Коновалець і його доба" (Мюнхен, 1974). Сам Коновалець залишив спомини „Причинки до історії української революції" (Прага 1928, передрук у книзі „Корпус Січових Стрільців," Чикаго 1969). Постаті Євгена Коновальця присвячено особливо велику увагу у творі Степана Ріпецького „Українське Січове Стрілецтво" (Ню Йорк, 1956). Надруковано про нього десятки статтей і виголошено десятки промов, особливо безпосередньо після його трагічної смерти 23-го травня 1938 року і в роковини тієї події. І все ж в уяві широкого українського суспільства, особливо того молодшого покоління, яке не переживало Визвольної війни-революції 1917-1921 років ані періоду підпільно-революційного руху 20-их 30-их років у Західній Україні — постать Євгена Михайловича Коновальця окутана леґендою, в якій правдиве сплітається з уявним. Автори характеристики Євгена М.Коновальця стосували (і далі стосують) супроти нього славословну позолітку, забуваючи, що історичні постаті потребують правди, а не позолітки. Історичним постаттям не шкодить ствердження також відсутности таких прикмет що їх із куртуазії придумує фантазія прихильного автора.

Ось, наприклад, у згаданому творі „Корпус Січових Стрільців" є окрема стаття одного високого старшини Січових Стрільців, що їх командиром був Євген Коновалець п. з. „Сильветка Є. Коновальця". Там сказано таке: „...Старшина воєнного часу з високою освітою... Полковник Коновалець був революціонер... Добрий промовець умів впоїти в серця вояків ідеї невідомого обов'язку перед рідним українським народом..... Український націоналізм, що оформився під керівництвом пол. Е.Коновальця, є одним із найстарших..."

Насправді Перша світова війна не дозволила Коновальцеві закінчити правничі студії. Євген Коновалець став полковником, діставши цей ступінь від гетьмана Павла Скоропадського, але за вдачею і нахилами не був типом військовика закоханого в уніформі та до безтями відважним. Таким був радше Федь Черник, який згинув під Мотилівкою, героями були „українські термопільці" — з-під Крут чи вояки, які воліли, щоб під Базаром розстріляли їх большевики, ані ж вступити до червоної армії. І.Коновалець не був красномовним трибуном, — таким був радше Симон Петлюра, красномовними в роках визвольної війни-революції були радше Володимир Винниченко, що завидував Петлюрі його популярности, і Микола Торш. Євген Коновалець став першим головою Проводу Українських Націоналістів (ПУН), але не був ідеологом українського націоналізму. Він був головою 4-тої Секції Українського Студентського Союзу у Львові — Секції національно-демократичної і був як і Андрій Мельник членом Видавничої Спілки, яка видавала „Діло", орган української національної демократії (від 1925 року УНДО).

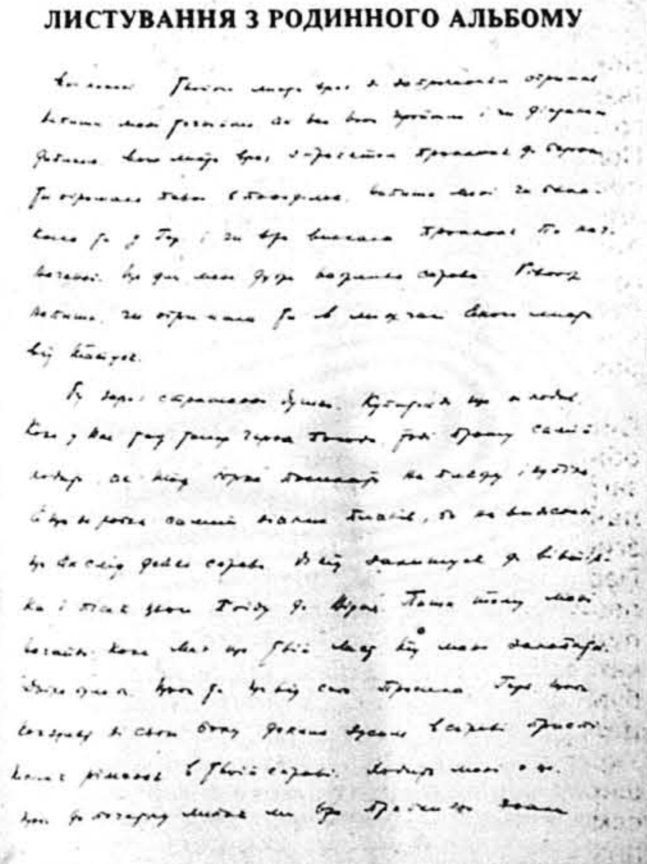
Зате правду каже автор статті „Сильветка полковника Коновальця", що Євген Коновалець був знаменитим організатором, звеличником — разом із Петлюрою — реґулярної української збройної сили. Він був типом активіста, який в часі окупації ворогом України не міг пасивно придивлятися ходові подій. Проводючи на зборах чи-то українських студентів з часу їх боротьби за український університет ще за Австро-Угорщини, чи-то на Стрілецькій Рдаі під час війни в Україні чи вже за Проводу Українських Націоналістів на еміґрації — Євген Коновалець здебільша мовчав, не допускав до різких виступів з персональними нотками і вмів робити підсумки та формулювати висновки.

Це був політик-державний муж з тією Богом даною прикметою, якою є чар кожної непересічної індивідуальности. Сама поява Євгена Коновальця у будь-якому гурті наче електризувала присутніх і наказувала його шанувати. Дозволю собі твердити, що коли б Євген Коновалець дожив до Другої світової війни і пережив її — не було б прийшло до розколу в одностайній ОУН, дарма що фермент в ОУН започаткувався ще за його життя на тлі різниці ґенерацій та суперництва щодо компетенцій „закордону" і „краю".

Євген Коновалець діяв невхопним чаром своєї індивідуальности, що тим дивніше, що не був зарозумільцем, був радше людиною скромною, у товаристві милою, без тіні якоїсь штучности. Навпаки, він не терпів осіб з нахилом до театральщини, він не любив високопарної фрази — що й видно у його споминах. Це була людина діла, це був справжній лідер, але не диктаторського типу, тільки типу визнавця плюралістичного суспільства, із зрозумінням для чужої думки. Як перший голова ПУН-ну він переживав трагічні хвилини простого розпачу, коли наприклад, довідувався про акти терору, які ставили його перед доконаний факт: як убивство польського ліберала-соціяліста Тадея Голувка чи колишнього старшини УГА директора львівської гімназії Івана Бабія. — Ще більше боліла кожною такою вісткою його дружина Ольга з Федаків, справжня трагічна постать, вартна пера великого письменника.

Євген Коновалець як і Симон Петлюра, ще за життя став леґендою. Таких людей історія зовсім правильно кладе на п'єдестал велетнів духа.

ЛИСТУВАННЯ З РОДИННОГО АЛЬБОМУ



МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1983 РІК

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	178.59	161	1,629.68	334	442.65
2	144.18	162	79.57	336	918.11
5	1,832.85	163	1,487.10	337	625.67
6	185.76	164	732.34	338	167.01
8	811.15	165	375.16	339	286.34
9	126.90	166	24.35	340•	438.13
10	151.09	167	82.78	341•	1,897.79
11	148.69	168	381.41	343	377.62
12	401.77	169	847.67	345	863.88
13	1,122.16	170	1,346.81	346	383.07
14	2,323.06	171•	760.68	347	828.32
15•	1,182.29	172•	291.39	348	140.23
17	581.12	173•	1,071.00	349	1,144.76
18	53.28	174	1,472.45	350	822.55
19	256.59	175	587.71	352	495.13
20•	1,521.24	176•	450.59	353	1,556.84
22•	2,468.84	177	332.03	354	417.89
23	161.14	178	124.02	355	183.44
24	27.66	179	251.15	356	597.31
25	2,419.50	180	270.01	357	4.35
28	38.61	182	936.87	360•	600.49
29	125.09	183	1,011.27	361•	1,648.76
30	88.06	184	514.24	362•	387.18
31	110.32	190	30.76	363	44.38
32	686.48	191•	1,121.80	364	921.95
33	293.90	192	341.78	367•	793.11
34	492.55	193	9.71	368	1,338.77
35	584.87	194	3,716.05	369	93.47
36	152.42	195	4.80	370	58.38
37	516.54	196	1.86	371	1,123.13
38	492.54	200	2,485.47	372	1,072.94
39	1,284.16	202•	22.84	373	280.42
40	140.91	204	2,311.34	374•	967.16
41	66.93	205•	242.45	375	1,732.60
42	1,154.15	206	405.99	376	8.41
43•	348.54	209	131.36	378	111.92
44	62.67	211	219.59	379	2,796.75
45	250.63	213•	405.44	380•	130.08
46•	310.44	214	434.70	382	369.99
47	845.86	215	4.81	383	470.39
48	580.49	216•	1,363.59	385	1,247.81
50•	412.88	217	1,583.34	387•	799.07
51	855.15	218	226.08	389	137.81
52	107.16	219•	668.01	390•	229.71
53	1,088.83	220	834.61	394	106.48
54	105.36	221	2,681.55	395•	178.65
55	434.69	222•	1,185.26	401	537.22
56	780.06	223	355.98	402•	1,897.96
57	528.99	224	222.19	406	263.46
58	100.66	225	4.22	407	2,632.81
59	1,888.70	226	305.30	408•	669.57
62•	126.30	228	4.89	409•	474.67
63	1,457.44	230	1,371.37	411	26.90
64	329.52	233•	540.76	412	150.67
65	14.04	234	580.443	413	99.89
66	80.93	235	604.59	414•	1,763.09
67	258.18	236	344.56	415	120.56
69	49.79	237	592.18	416	95.99
70	724.60	238	966.15	417	103.62
73	28.16	239	67.46	418	105.96
74	33.95	240	2,247.36	419•	62.73
75	187.34	241	63.46	421	238.43
76	1,105.92	242	1,282.03	422	1,022.84
78	772.70	243	100.11	423	950.00
79•	126.36	245	995.30	424	441.01
81	144.52	247	295.09	426	79.74
82	420.28	248	179.26	427•	992.61
84	41.48	253	108.25	428	45.71
85•	184.35	254	489.68	429	79.13
86	566.44	257•	1,054.59	430•	1,316.69
87•	9.79	258	9.10	432•	2,792.08
88	1,713.28	259	469.43	433	184.78
90	340.19	261	524.21	434	1,198.39
91•	237.35	263	14.41	437	1,411.51
92	50.63	264	40.95	438	113.53
93	412.32	265	80.23	439	430.15
94	4,603.99	266	1,602.49	440	1,354.32
95•	222.54	267•	569.37	441	596.38
96	799.83	268	222.32	442	190.70
98	60.00	269	721.81	444	1,045.39
99	108.59	270	399.61	445•	822.83
100	29.88	271	1,059.09	448	314.42
101`	373.49	274•	355.44	450	786.52
102	894.81	275	84.72	451•	1,734.20
103•	338.64	276•	1,388.30	452	616.33
104	259.16	277	1,903.91	453	18.30
105	185.76	278	91.39	454	967.07
106•	1,412.44	279	27.32	456	120.13
107	225.91	280	109.81	457	356.57
108	135.55	281	538.16	458	2,297.42
109	109.91	282	108.71	459•	409.26
112•	824.65	283	660.27	460	587.16
113	584.03	284	54.23	461	156.29
114	1,460.21	285	171.33	462	89.02
115	397.81	286	698.91	463•	273:67
116	947.08	288	488.81	464	409.08
119	105.16	289•	697.32	465	1,757.57
120	747.89	290	178.87	466	167.02
122	78.31	291	538.95	467	107.19
123	579.08	292	2,720.15	468•	227.56
124	96.33	293	552.38	469	124.74
126	31.77	294	33.90	471•	450.74
127	1,576.82	295	696.94	472	374.05
128	301.75	296	86.94	473	1,209.98
129•	10.67	299	52.16	474	98.02
130	262.69	301	371.30	475	64.28
131•	787.77	302	44.53	476	261.40
132	93.06	303	591.38		
133	830.74	304	386.28		
134	339.48	305•	769.89	477	3.75
135•	17.30	306	88.87	479	618.49
136	446.00	307	439.01	480	222.79
137	814.08	308	84.50	481	273.12
138	59.65	309	56.67	484	671.60
139	646.07	312	32.19	485	8.27
140	138.19	313	30.77	487	285.90
141•	80.05	316	2,112.16	488	329.79
145	128.26	317	222.99	489•	402.44
146•	928.09	318	104.06	490	73.45
147	2,162.26	320	440.68	495•	633.54
148	68.53	321	543.88	496	179.03
149	50.00	322	48.00	497	368.21
150	177.61	323•	190.41	498•	514.42
151	340.80	324	201.16	500	11.36
152	23.41	325•	2,821.39	501	37.33
153	976.66	327•	2,004.88	502	544.61
154	59.45	328	485.15	503	203.54
155•	1,956.10	330	219.27	504•	369.73
156	1,539.36	332	150.85	505	101.69
158•	2,065.42	333	1,064.09	506	195.86

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 227,239.56

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.40	168	1.00	350	14.20
6	23.50	170	37.35	353	133.30
8	75.75	171•	53.60	360	58.40
11	11.00	173•	37.50	361•	76.55
13	9.20	174	93.90	362•	17.00
14	8.95	180	11.00	364	9.20
17	16.90	183	4.55	367•	35.20
19	14.00	184	2.50	371	21.70
20•	17.00	191•	1.10	372	38.60
22•	152.80	194	61.00	374•	74.90
25	4.05	200	20.20	375	23.60
30	2.45	204	68.60	378	9.20
32	15.50	206	12.00	380•	11.00
35	9.20	209	13.20	385	60.15
37	3.30	213•	9.20	387•	83.00
39	56.40	214	51.85	394	2.90
42	4.80	217	9.20	395•	54.80
44	8.05	218	20.30	401	36.80
45	50.25	219•	.85	402•	159.95
46•	29.40	220	.85	407	48.00
47	74.10	221	33.35	408•	40.40
50	26.00	226	8.70	411	16.20
51	37.65	230	2.95	412	11.00
54	29.00	233•	29.35	414	49.20
55	8.30	234	1.25	415	4.80
59	15.20	235	22.00	416	5.70
62•	1.70	238	14.00	419•	9.30
65	11.00	240	105.90	421	39.00
66	13.20	241	19.90	422	9.60
70	35.40	242	26.65	423	47.50
75	2.80	245	4.40	424	28.30
76	55.20	247	1.00	426	15.20
78	20.80	248	11.75	427•	12.75
81	2.25	254	11.00	430•	8.35
82	14.80	257•	7.80	432•	60.80
85•	20.20	259	20.20	434	61.20
86	49.20	261	23.55	437	60.80
88	21.10	266	26.80	439	32.20
90	19.95	267•	12.20	440	76.90
93	.85	268	29.00	441	26.20
94	69.85	269	42.85	442	113.40
95•	17.90	270	15.15	444	38.25
96	11.05	271	29.40	451•	35.40
99	2.90	277	33.40	452	9.20
102	12.15	278	6.35	454	58.50
104	12.85	281	9.20	456	10.80
106•	10.00	282	.85	458	9.20
107	9.20	290	11.00	459	.85
108	.85	291	32.00		
115•	27.10	292	54.45		
116	15.15	293	38.60	460	49.40
120	75.75	295	22.00	461	20.20
123	9.20	301	14.70	465	51.95
124	1.70	303	20.20	466	9.20
127	30.60	307	53.40	468•	20.20
133	46.65	309	1.00	472	8.55
136	29.00	316	23.20	473	36.70
138	3.30	320	44.10	475	34.00
139	2.50	327•	109.30	480	14.00
146•	43.40	328	7.85	481	26.00
147	21.60	334	43.00	484	7.95
150	9.20	336	22.50	489•	12.20
153	17.65	338	1.00	490	8.70
154	1.95	340•	35.90	495•	23.80
155•	43.90	341•	60.45	497	41.05
156	5.70	345	9.20	498	15.40
158•	118.70	346	73.60	500	32.40
162	32.00	347	40.15	503	6.65
163	9.20	348	1.50	504	37.00
164	52.45	349	12.75	506	9.20

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 5,833.60

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ БЕРЕЗНІ 1983 РОКУ

Відділ	Прізвище, Ім'я	Сума
1	Турлис Нестор	1,000.00
5	Левицький Михайло	500.00
8	Микитюк Марія	500.00
23	Завидняк Еффі	500.00
39	Туркевич Юстина	500.00
47	Лаврик Михайло	500.00
87	Окал Іван	1,000.00
91	Патрос Володимир	500.00
94	Іванишин Павлина	500.00
94	Ласій Альберт	1,000.00
94	Ростенко Анна	500.00
102	Максимів Теодор	1,000.00
102	Шмагала Брониславa	1,000.00
106	Яворський Володимир	500.00
112	Крайник Роза	1,000.00
112	Крайник Роза	1,000.00
114	Фещенко-Чопівський М.	1,000.00
116	Паславський Ісидор	1,000.00
125	Більо Єва	500.00
125	Бобій Аделіна	500.00
125	Вотович Ольга	500.00
127	Прокопів Микола	1,000.00
127	Новосядлий Ксеня	500.00
128	Кондира Анастасія	500.00
131	Ґаьрик Михайло	500.00
131	Петченко Віра	500.00
138	Стельмах Богдан	1,000.00
142	Полевчак Марія	1,000.00
143	Погль Марія	500.00
147	Шанкій Володимир	1,000.00
147	Ракочий Андрій	1,000.00
149	Самардак Ольга	1,000.00
155	Брежінський Мей	1,000.00
155	Детер Марія	1,000.00
158	Зеруха Іван	1,000.00
167	Білан Леон	2,000.00
174	Щуровський Стефан	500.00
182	Лисишин Феня	500.00
191	Джінґерський Панко	1,000.00
204	Дубляник Анна	500.00
207	Сільський Олександер	1,000.00
220	Ярмола Анна	1,000.00
221	Маркевич Марія	1,000.00
221	Дикий Анна	500.00
221	Фітза Агафія	500.00
221	Шміль Антін	500.00
221	Ярош Федір	500.00
223	Лавсон Елисавета	500.00
235	Василишин Богдан	500.00
236	Галушка Михайло	500.00
239	Цинцирюк Галина	1,000.00
240	Татарин Григорій	1,000.00
240	Поштар Роман	1,000.00
240	Жовнір Михайло	2,000.00
240	Поштар Роман	5,000.00
242	Шовель Стенлій	1,000.00
245	Стадник Петро	1,000.00
254	Яцкевич Микола	500.00
266	Сенів Анастасія	500.00
266	Сенів Анастасія	500.00
266	Сенів Анастасія	500.00
266	Сенів Анастасія	500.00
271	Рибак Йосиф	1,000.00
276	Фук Михайло	1,500.00
276	Ґарбинський Іван	500.00
276	Сибінський Іван	500.00
293	Сомкайло Роза	500.00
301	Кліш Богдан	1,000.00
301	Познак Людмила	1,000.00
301	Познак Людмила	500.00
320	Іванович Юрій	1,000.00
320	Захарчук Іван	1,000.00
350	Дмитерко Теодор	350.00
352	Лесик Богдан	500.00
358	Колодій Роза	1,000.00
358	Колодій Роза	500.00
360	Груб'як Ірена	1,000.00
361	Шлос Галина	1,000.00
361	Вербенець Лев	500.00
361	Дайк Іван	500.00
367	Гринів Танка	500.00
374	Біляк Анна	500.00
376	Пирус Пелагія	250.00
379	Пирожек Михайло	500.00
379	Юрків Федір	1,000.00
379	Новошицький Стефан	500.00
383	Ротай Йосиф	1,000.00
386	Лисогір Михайло	500.00
386	Лисогір Михайло	10,000.00
386	Тилавський Томас	1,000.00
413	Грицула Марія	500.00
453	Ковальчук Яків	1,000.00
457	Івашко Володимир	500.00
460	Співак Димитрій	2,000.00
469	Баковська Теодора	300.00
469	Стадник Григорій	1,000.00
469	Тихий Михайло	1,000.00
473	Граб Микола	1,000.00

Разом 88,900.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1983 РОКУ

Відд.	Прізвище, Ім'я	Сума
34	Соробей Анна	30.00
34	Соробей Іван	30.00
37	Сабатіні Марія	30.00
37	Сабатіні Франк Ф.	30.00
39	Зельський Марія	30.00
48	Федів Анна	30.00
76	Стуй Михайло	30.00
81	Войтович Михало	30.00
83	Козак Корнеля	30.00
83	Кузевич Микола	30.00
83	Кузевич Роза	30.00
83	Осідач Іванна	30.00
99	Валігун Марія	30.00
106	Жилавий Петро	30.00
114	Павлиш Емілія	30.00
114	Понор Василь	30.00
121	Фатюк Гелена	30.00
121	Фатюк Леон	30.00
121	Кобіто Джун А.	30.00
131	Басараб Анна	30.00
131	Вихрій Павло	30.00
164	Гаррінгтон Іван	30.00
168	Тицький Петро	30.00
176	Жеребний Іван	30.00
183	Яровий Ольга	30.00
184	Шевчук Марія	30.00
216	Солонинка Андрій	30.00
221	Матис Іван	30.00
238	Музика Софія	30.00
269	Фуга Йосиф	30.00
269	Мартиняк Марія	30.00
269	Мартиняк Стефан	30.00
276	Петришак Василь	30.00
281	Летоцький Марія	30.00
283	Гавриш... Розалія	30.00
283	Каганяк Анастасія	30.00
286	Бугал Павло	30.00
328	Кацир Ільфріді	30.00
337	Федаш Орест	30.00
337	Гестаной Олександер	30.00
347	Мудрий Гелена	30.00
348	Мушинський Емілія	30.00
349	Пужик Текля	30.00
352	Ковалик Іван	30.00
353	Стойко Петро	30.00
361	Чарнецький Анастасія	30.00
361	Сосницький Марія	30.00
379	Христим Марія	30.00
488	Шеремета Володимир	30.00
276	Ґарбинський Іван	30.00
37	Сабатіні Франк Ф.	30.00

Разом $1,500.00

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ

ПРИБУТКИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1983

Членські вкладки	$233,073.16
Прибутки книгарні і друкарні	95,453.11
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$240,255.37
Реальності в Кергонксвоні, Н.Й.	21,500.25
Гіпотечних позичок	27,284.40
Членських позичок	2,593.67
Уділів	3,682.15
Банків	2,072.27
Разом	**$297,388.11**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$14,498.59
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	375,33
Премії шпитального забезпечення працівників	982.79
Коштів публікації „Свободи"	33,891.40
Разом	**$49,748.11**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	$3,150.50
Пожерти до Фонду Наглої Потреби	1,000.00
Перенос до Сирітського Фонду	600.00
З продажі англ. Енц. Українознавства	1,125.00
Разом	**$5,875.50**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$232,991.08
Сплачено гіпотечних позичок	70,742.52
Сплачено членських позичок	8,354.71
Зменшено вартість уділів	70,000.00
Разом	**$382,088.31**
Разом загальний прибуток на березень 1983	**$1,063,626.30**

ВИДАТКИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1983

Виплати членам:

Грошові звороти	$46,309.30
За дозрілі вивінувальні грамоти	86,330.00
Посмертні допомоги	88,900.00
Відсотки від посмертних допомог	70,84
Вкладки за дітей, яких родичі померли	235.54
Премії за реасикурацію	113.89
Допомога з Фонду Братського	1,500.00
Разом	**$223,459.57**
Видатки:	
Союзівки	$49,516.35
Книгарні і друкарні	100,237.26
"Свобода" за орган	80,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$1,475.59
Лікарські бадання нових членів	288.10
Винагорода Відділових предс. і касирів	2,910.00
Винагорода Відділових організаторів	21,618.50
Кошти подорожей обласних організаторів	1,395.05
Винагорода головного лікаря	375.00
Кошти обласних засідань	589.78
Разом	**$281,652.02**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$10,624.98
Платня працівників	40,255.15
Премії за шпитальне забезпечення працівників	7,826.46
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	14,401.03
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	455.43
Кан. корп. податки	272.98
Разом	**$73,836.03**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$1,100.00
Вкладки до братських конгресів	10.00
Меблі і машини	812.23
Загальні канцелярійні видатки	3,956.33
Оплати до асекураційних урядів	100.00
Кошти канадської канцелярії	230.63
Поштові оплати	1,510.51
Кошти друків і приборів	752.58
Обслуга машин	1,503.45
Кошти телефону	3,707.95
Загальні кошти подорожей	2,143.50
Разом	**$15,827.18**
Різні видатки:	
Кошти контролі	$4,750.80
Страта при продажі бондів	6.90
Спортова акція	300.00
Пожертви	450.00
Кошти розбудови організаційного Відділу	1,550.00
Разом	**$7,057.70**
Інвестиції:	
Уділено гіпотечні позички	$52,000.00
Закуплено уділи	3,664.15
Уділено позички на підклад грамот	17,223.67
Закуплено елект. машини	92.10
Разом	**$72,979.92**
Видатки за березень 1983	**$651,566.03**

Євген Гумецький—гість 50-го Відділу СУА в Енн Арборі

У неділю, 17-го квітня, 50-ий Відділ СУА ім. княгині Ольги в рамках своєї місячної програми влаштував зустріч української громади міста Енн Арбор з інж. Євгеном Гумецьким. Вже давно ми знали про цінні збірки українських та інших марок Є Гумецького та про нагороди, які він одержав на міжнародних філателістичних виставках. Перед тим, як показати свої колекції, Є.Гумецький коротко і цікаво розповів про історію української поштової марки.

Ми дізналися, що єдина державна українська марка, видана Українською Народною Республікою у 1919 році, була надрукована у Відні Інші українські марки від 1914 до 1921 років—це передруки марок з царською емблемою, на яких ручно надруковано тризуби різної форми та красок. Ми побачили унікальну марку з Закарпатської України та багато цікавих марок з Другої світової війни: румунські, совєтські, мадярські та німецькі.

Крім згаданих марок, у колекції інж. Гумецького є теж таборові марки з Ріміні та Німеччини, багато цікавих конвертів, так званих першоднівок, та спеціяльних видань. Ця колекція була не один раз виставлена на міжнародних виставках і одержала в Брюсселі срібну та бронзову медалі.

Інж. Гумецький—член українського та американського філателістичних товариствВін розповів, що захоплювався збиранням марок ще з дитинства і продовжує їх колекціонувати. Для нього це є естетична приємність, а також він бачить у філателії політичну, історичну і навіть економічну вартість. Поміж багатьма іншими його збірками марок особливо нас зацікавив повний комплект видань Об'єднаних Націй та марки, присвячені темі космонавтики.

Інж. Гумецький вже не перший раз є гостем нашого Відділу. Інше замилування його— це корейське карате, в якому він осягнув сьомого рангу Чорного Пояса у стилі Те-Квон-До (на цілому світі є лише ще двоє некорейців з цим рангом). Ще в гімназії, в Україні, Гумецький захоплювався джіу-джітсу, а приїхавши до Америки, почав вивчати Танг-Су-До, хоч він вже був немолодого віку. Невдовзі, отримавши третій ранг, він відкрив свій власний клюб.

З того часу його популярність як знавця і знаменитого вчителя поширилася, і сьогодні до його організації—Universal Tae-Kwon-Do Brotherhood—належать сім клюбів не лише в стейті Мишиген, а і в інших стейтах. Гумецький є автором двох великих публікацій про корейське військове мистецтво і його історію, а також кількох статей на тему карате.

Ми з цікавістю оглянули імпозантні відзнаки, медалі та нагороди, які інж. Гумецький одержав за свої осяги в цій ділянці. Один з його дипломів кваліфікує його як суддю на міжнародних олімпійських змаганнях. Євген Гумецький як знавець є членом багатьох американських, корейських та міжнародних організацій та клюбів, серед них такі, що репрезентують Кунг-Фу, Чан-Му-Кван, Те-Квон-До та інші стилі. Для нашої громади Є.Гумецький дав спеціяльну доповідь і показ корейського карате. Його учні серед яких був і його син Ігор (Чорний Пояс 2-го рангу) виконали декілька типових вправ і показали засоби самооборони. Є.Гумецький підкреслив, що карате не є виключно формою фізичних вправ та самооборони, але теж системою виховання дисципліни, самоопанування, сили духу і характеру людини. В його клюбі багато дітей і молоді, які з захопленням вчаться під його керівництвом, оцінюючи його професійне вміння та доброзичливе, майже батьківське до них ставлення.

Серед української громади в Дітройті виникла думка запросити Є.Гумецького викладати карате для української молоді, яка цікавиться цим популярним тепер в Америці спортом. Ми певні що такий інструктор як інж. Гумецький чудово надається для виховної праці серед української молоді.

Наша громада подивляє всесторонні таланти нашого земляка і вдячна йому за його охоту поділитися з нами його знаннями. Після цієї зустрічі членки СУА влаштували прийняття і товариську гутірку, де всі мали нагоду ще більше поговорити з нашим доповідачем.

Д-р Дарія Роте

Українське паломництво до Святої Землі, Царгороду та Риму

Вашінгтон.—З приводу Святого Року—1950-річчя смерти і воскресення Ісуса Христа Український Католицький Крайовий Собор Пресв. Родини під проводом о. пароха Стефана Шавля, ЧНІ, та співпароха о. Йосифа Денищука, ЧНІ, організує 14-денне паломництво до Св. Землі—Вифлеєму, Єрусалиму (місця Тайної Вечері, Оливної Гори, Хресної Дороги, гори Голгофи і Божого Гробу), Витанії, Ємаусу, ріки Йордану, Мертвого й Галилейського морів, Капернауму, Кани Галилейської, гори Табор, Назарету тощо від 17-го до 26-го вересня 1983 року.

До столиці Візантії, Царгороду в Туреччині—катедра св. Софії, Босфор й інше—від 26-го до 30-го вересня, і до Вічного Міста—старинного і модерного Риму в Італії—Базиліки св. Петра, українського собору св. Софії тощо—від 30-го вересня до 3-го жовтня.

Прочан, що зацікавлені цим паломництвом, за докладнішими інформаціями просимо звертатися до о. Йосифа Денищука, ЧНІ: Rev. Joseph Denischuk, C.SS R., Ukrainian Catholic National Shrine of the Holy Family, 4250 Harewood Rd., N.E.. Washington, D.C.. 20017. Tel (202) 526—3737., або Catholic Travel Office, 4701, Williard Ave., Suite 226, Chevy Chase, Maryland 20815. Tel. (301) 657– 9762.

о. Йосиф Денищук

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ		СТАН ДОВЖНИЙ	
Готівка	$1,068,204.15		
Бонди	34,184,641.02		
Уділи	543,045.14	ФОНДИ:	
Гіпотечні позички	2,707,078.53	Забезпеченевий	$47,730,999.04
Позички на грамоти	798,321.00	Братські	189,425.07
Реальності	635,897.98		
Друкарські і електронічні машини	218,522.87	Сирітський	288,852.77
Поз. для Корпорації Дому УНС	8,400,000.00	Захисту	259,099.34
Авторське право	1,200.00	Наглої потреби	88,534.47
Разом	**$48,556,910.69**	Разом	**$48,556,910.69**

УЛЯНА ДЯЧУК
головний касир

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1983 РІК

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.
7 Словик Кристал
27 Колодій Дам'ян, Степан
63 Турко Сара 2; Миклос Йошуга
78 Консюгар Іван; Карканиця Рашель
90 Кортеліні Михайло
98 Дудич Христина
113 Філіпі Тіна
133 Сакала Матев
158 Бучик Євген
180 Принзо Захарій
183 Тарнавський Лариса
206 Лакомбі Кориса
217 Білка Петро; Котурієр Дарла, Тара
219 Гілдрійдж Микола
231 Бакір Ноель; Бел Рубій; Ді Кемрі Данило; Гайнць Генрі мол. Стефан; Карол Михайло, Христина; Роадс Аманда, Джакліна
234 Рибак Ксеня
237 Вількінсон Данєля
253 Ла Дуе Венді
274 Шервуд Андрея
293 Мосс Катерина
356 Продивус Катерина
385 Крамарчук Микола; Підгайний Андрій, Марко, Тарас; Чихрей Синтія
399 Димбицький Кристал
414 Дикман Іван
432 Соханівський Андрій
448 Перейма Ліндсеу

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
20 Мельник Анна
59 Кузьо Володимир; Сімон Розамарія
78 Страмейтис Ліза
151 Пип'юк Данило
167 Космина Михайло
175 Кіра Джойсі
221 Прокопович Оксана; Бубнів Іван
235 Бобак Тодд, Линн, Синдій
242 Федяк Тарас
243 Ґабрій Михайло
277 Єднорович Роберт
288 Мучастий Дмитрій
289 Дяченко Роман
306 Копій Михйло
325 Бреславський Маріянна
333 Боберський Сузанна
342 Боробель Евелина
355 Святин Тимотій
364 Матушак Роза

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
20 Терра Роберт
214 Світличний Ярема; Стокотельний Іван
423 Ґоєвич Христина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
407 Орсаж Михайло, Таня

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
158 Головінська Таня
206 Картер Дженіфер
271 Салиґа Стефан
362 Левицький Йосиф, Луїз
401 Калата Андрій; Кузь Ігор, Уляна
445 Балюта Богдан, Василь, Григорій, Івась; Крук Борис, Юрій
473 Лісоті Юстина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
125 Ґоєвич Христина
146 Терра Роберт
445 Стокотельний Іван, Ярема

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
30 Гарднер Річард

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
59 Сімон Розамарія
121 Квасовський Іван; Кобіто Михайло; Яворський Джеймс
161 МкБріді Джеймс
167 Космина Михайло
175 Кір Джойс
221 Бубнів Іван; Прокопович Оксана
243 Ґабрій Михайло
271 Рудей Христина
277 Єднорович Роберт
288 Мушастий Дмитрій
289 Дяченко Роман
293 Стеник Селіні
306 Копій Павло 2, Джіф, Михайло
307 Турчин Марилов
342 Воробель Евелин
364 Матушак Роза
422 Хромчак Тимотій, Дженіфер, Тимотій
430 Галей Антін, Наталка 2
468 Лисейко Донна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Гринишин Іван; Ульріх Сандра
7 Дуришин Ліза
13 Демчар Анна
14 Сенчак Яків
15 Сос Катерина
19 Стасів Лідія, Андрій, Лариса
59 Базилюк Люба, Богдан
83 Гавриш Христина
133 Мідлінг Йосиф
146 Бобей Христина
161 Шостак Дженіфер
205 Базиляк Ліза
217 Андревс Іван
257 Захар Андрій
266 Шведаченко Петро
274 Мігалко Надія
316 Ґалуга Ярослав; Падучак Іван
342 Нартович Христина
347 Черченський Тед
361 Шишка Петро; Гаталяк Марко
367 Попович Катерина
375 Ткач Діяна
379 Матвіїв Йосиф
383 Андрусів Стефан
432 Вовк Степан
442 Бойко Тарас
455 Керницький Лідія
458 Калин Христина
465 Козак Христина
480 Пушка Марта
502 Огенчук Марселля

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
20 Мельник Анна
39 Болзовська Стефанія
59 Кузьо Володимир
151 Пип'юк Данило
221 Дацьо Богдан; Бараболяк Надія; Буда Ярослав
237 Роєр Чарльс
277 Перчак Тарас, Марія
292 Фадак Тарас; Брезіна Роза
325 Бреславський Маріянна
333 Боберський Сузанна
406 Крофт Христофор

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
130 Гнатишин Михайло
340 Макар Ноемі; Давидюк Рут; Хомик Клавдіо; Василюк Іван
353 Півторацький Петро, Василь, Ала

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
1 Мейдл Іван
5 Рибак Юрій д-р
8 Качмарський Анна
13 Кушнір Ярослав; Демчар Анна; Ковальчук Салія; Зендран Захарій
17 Скробач Анна, Віра, Віктор, Михайло; Билан Ніна, Ярослав; Гарбузюк Софія, отець Олекса
20 Попель Анна
25 Джінсін Євгенія; Купчинський Роман; Петришин Аркадія; Савчак Марія
27 Бурак Андрій
30 Гарднір Річард
38 Пісарчик Конціта; Ракуш Анна
42 Макар Анна
47 Гнатів Стефанія
51 Форович Роман; Фаріон Марта
55 Скренчук Михаийло
59 Слевінський Тарас, Марія; Куцьо Аніта
63 Мишисин Морис
70 Крихковський Гелена
78 Дженікс Кеннет, Катерина
83 Кусін Іван; Коваль Василь
96 Полатайко Марія
105 Добрянський Микола
106 Іванюк Андрій
113 Ерній Варвара; Елкін Джеферій; Дунляп Діяна; Гайніс Дейлі; Логр Скот; Май гногна Джеферій; Муртій Джеймс; Винчі Стефан
114 Максимів Роман
123 Батюк Мильдред
127 Шевчук Віра, Василь, Надія, Іван
133 Мейбо Еміль
136 Сорока Марія; Бойко Іван; Бойчук Зофія
139 Мельник Оксана
161 Срадомський Михайло
164 Гозі Патриція; Каланик Микола мол.
165 Корнова Павло
170 Чуйко Анна; Полегенький Тарас; Зарічний Михайло; Тинда Іван
171 Биковський Іван; Ґойш Генрі 2.
174 Лончина Ірена; Гриньків Андрій
175 Стельмах Адріян; Рахваль Іван; Постоловський Матрина
183 Федорко Дмитро
184 Ринчак Анна, Іван; Бурик Петро
194 Іванчишин Марта; Ільків Іван
214 Бринич Євген, Стефанія
216 Бойко Нестор; Крочак Галина
217 Кутюр'єр Фейт; Легно Йосиф А.; Воляк Юлія
218 Рудяк Катерина, Петро
220 Михайлишин Михайло
221 Карачевська Гелена; Смишнюк Марія; Струтинський Євстахія
231 Кашуба Стефанія, Петро
234 Рибак Наталка
235 Винар Михайло
236 Бель Микола
239 Цінцирук Михайло
240 Струс Любов
247 Лелеко Елеонора
251 Базарко Володимир
254 Ремес Гелена; Романишин Ольга
261 Аркотин Петро; Кобаса Олександер
266 Шведаченко Петро, Ніна
267 Крумшин Микола, Олександра; Флис Марія
269 Сничко Марія
274 Шервуд Маріянна
290 Хома Марія
291 Майструк Ксеня, Михайло
292 Гординський Леон; Гладиш Христина
293 Масс Кеннет д-р
305 Поступак Стефан, Нансі; Довній Марія мол., Йосиф Марія ст.; Бернадин Маргарита; Гаріс Анна; Гентош Іван
316 Король Ґертруд, Михайло; Ґерула Річард І.; Кенедій Варвара; Литньовська Ольга; Паркер Рита; Шот Тарас
321 Джеремеш Катерина; Грицьо Емілія; Підгайний Іван
325 Островський Олег; Зупник Ігор; Яремко Гелена
337 Качанюк Юрій
347 Марцинишин Михайло
348 Волошин Естеллі
352 Картачак Роза; Купчик Андрея
353 Гуцул Олег; Джус Марія; Максимів Михайло; Шинк Патриція; Шипіль Андрій; Явіляк Іван
360 Кассовський Ірена
362 Петрик Федір, Петрик Марія
368 Маринюк Юрій д-р
370 Фіцалович Володимир
375 Дацина Яніна; Яримович Володимир
378 Лупацій Агафія
379 Ступін Наталка
382 Плетник Йосиф
385 Федорчук Василь
387 Здирко Іван
399 Солтисик Олекса
407 Хабарук Маргот, Петро
424 Іхтяров Юрій
434 Панасюк Юрій
448 Карпінський Михайло, Харитина
454 Криворучко Михайло
465 Кисяк Надія
466 Цимитрюк Анна
472 Данилишин Ярослав, Ксеня
481 Мишук Михайло

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
19 Карпінський Юрій •
38 Балишак Гаррі
50 Гармич Степан
56 Полецький Данило •
75 Ґерст Анна
76 Диворсин Ольга
78 Страйметис Альма, Віктор •, Юдит
81 Войцик Анна
113 Валкіншав Іван •; Коземчак Франк •, Франк мол.•, Карол, Марія; Робертсон Василь •
114 Багрій Дмитро •
116 Біляк Віктор •
147 Облешук Розалія
156 Міязга Патриція
170 Королишин Катерина, Михайло •
171 Шепельський Михайло •
175 Кірр Гелен, Іван •
194 Пачовська Марта
200 Лебда Ґеня
221 Прокопович Григорій •, Йосефа, Марія
222 Полянський Юрій •
235 Бабак Катерина
277 Єднорович Павло •
293 Ґінда Стефан •
306 Копій Зофія
316 Латюк Віктор; Літньовська Ольга
338 Крітський Володимир •
341 Лозинський Іван
345 Симон Марія
355 Родрігез Анна
372 Загута Павлина
397 Коглер Марія
402 Ігнаш Роман •
406 Дюк Михайло •
485 Дяк Антін •

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
13 Дурбак Тетяна
20 Терра Стефанія; Дунка Ксеня 2
101 Укарма Григорій
106 Ільницький Евстахій
214 Світлична Надія
216 Петрів Любомир •
221 Костелина Лука
281 Домарацький Стефан, Наталка
285 Андрієнко Василь
401 Писецька Олена
423 Куропась Антоненна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
158 Вощак Дмитро •
169 Піттс Флоренсі
240 Лесів Тетяна
276 Метзі Едвард мол. •
286 Вархол Михайло •
356 Воробець Іван
371 Феденишин Антін
434 Гайманович отець Ярослав

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
32 Паксон Йосиф •; Шульц Діяна, Герман •
78 Шеманський Марія
88 Салапата Текля
94 Кудла Іван •
161 Кустер Віслій •
206 Картер Кароль
230 Сугар Річард •
238 Пашак Анна, Филип •
287 Финик Едвард •; Джайліс Чарлс •
316 Нортґруп Анна
325 Петрина Роман
361 Гузій Михайло •
371 Гартлій Анна; Колот Гелена, Розалія
382 Брекер Іван •
401 Кузь Стефан •
406 Мусолено Розамарія
432 Зенчук Орися; Крохмалюк Петро •; Чарковський Ісидор
464 Макітра Марія
489 Дю Фресні Пієрі •; Кошарюк Іван

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
8 Білан Ярослав
25 Дурбак Тетяна
125 Куропась Антонетта
146 Терра С.К.; Дунка Ксеня 2.
170 Домарацький Степан, Наталка
221 Сеник Юрій
269 Петрів Любомир •
387 Укарма Юрій
423 Ільницький Євстахій
445 Світлична Надія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
19 Карпінський Юрій •
25 Шонк Константин, Ольга; Гентиш Олена
37 Гнатюк Віктор •, Гарвій •
38 Балишак Григорій
50 Гармич Стефан •
55 Кузмів Теодор
75 Джерст Анна
76 Диворсон Ольга
81 Войцик Анна
113 Кашмар отець Володимир •
114 Багрій Дмитро •
121 Яворський Михайло •, Маріон; Дрейк Джеймс 2 •, Бівірлій; Квасовський Богдан
147 Облешук Розалія
149 Балута Роман •
155 Рилик Гелена, Єва, Йосиф, Андрій •
161 МкБрейді Джеймс •
170 Королишин Катерина, Михайло •; Пирог Бронислав •
171 Чепельський Михайло •
173 Букей Марія
175 Кірр Гелена, Іван •
194 Саллан Михайло •
204 Береза Михайло
213 Маслій Меланія, Маріянна
221 Прокопович Григорій •, Йосефа, Марія; Павликович Мирон •
222 Сістина Мотря; Орловська Пелагія, Тамара; Паланський Юрій; Возняк Люба
235 Ван Дорп Лінда
257 Березовська Соня
271 Ґустин Михайло •
277 Єднорович Павло •, Петро •; Кох Емануїл
289 Дрон Анна, Петро
293 Ґінда Стефан; Стеник Денис 2, • Коліін
295 Микитин Орест, Анастасія
306 Копій Софія
307 Турчин Іван
320 Сливка Ростислав •
338 Крітський Володимир •
340 Юльчук Євгенія
345 Сіймон Марія
353 Шинк Патриція
372 Загута Павлина
374 Левів Роман •
397 Койлер Марія
407 Дюйк Михайло •
418 Ковальчук Адам •
422 Хромчак Тимотій •
430 Когут Роман; Казанівська Олена
454 Площанський Григорій •
456 Луцишин Микола •, Йозефіна
457 Джус Іванна
458 Дімеск Тамара
462 Березюк Стефан •
468 Лисейко Анна
485 Дяк Антін

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Богданів Віталій
19 Голіят Гіларій, Петро •, Стефан •; Тимочко Мотря; Ворох Люба
36 Дем'янів Параска
59 Базилюк Олеся, Роман •
67 Стубан Франко •
103 Чекальська Ольга
116 Головка Софія, Іван
124 Кальнас Марія
163 Войт Катерина
172 Осадчук Роман •
194 Михайлюк Ольга
200 Пригода Іван •
204 Добрянський Андрій •
230 Бріях Ширлій
233 Сілецький Франк •
257 Шумельда Анна
266 Шведаченко Ніна
274 Бернард Анна
327 Барняк Петро •, Мирослав •
342 Шевчук Катерина
347 Черченський Ґлорія
353 Швагла Піарл
360 Правак Оксана
361 Шишка Анна
371 Івасечко Ярослав •
375 Яримович Ярослав •
385 Гаврилюк Мирослав •
418 Мельник Таня; Голіян Юрій •
440 Наш Діяна
451 Василечко Василь мол. •
506 Таский Любомир Й. •, Анна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Догерті Марія
8 Пузьо Анна
19 Бартків Наля
55 Скренчук Михайло •
56 Солецький Данило •
57 Коба Юлія
59 Левкович Марія; Базилюк Стефанія, Левко
65 Патерсон Анна
70 Ванков'ят Іван
104 Галушка Юлія
105 Містерман Джері •
108 Барелка Меланія
116 Білак Віктор •
127 Ганущак Богдан •
151 Фариняк Доріс
155 Ілек Гелена
156 Міязга Патриція
161 Солдрессен Іван •
174 Крайнц Віра
175 Левкут Володимир •
183 Левкут Анна
194 Пацлавська Марта
200 Лебда Ґеня
221 Зварич Сава, Анна; Буда Анна
230 Децович Катерина
234 Іванців Євген •; Кошерчук Ірена
245 Наливайко Евгенія
267 Мантика Володимир, Валентина
275 Палка Марія
277 Андрусів Гелена
292 Бойко Анна; Длюгош Анна; Філяс Марія; Швед Микола; Телюк Іванна
327 Барняк Теодор, Параска; Копистянський Ярослав • Ґрещук Петро •
328 Яковець Гелена
341 Лозинський Іван
342 Сполович Тереза
345 Марущак Леонід •
356 Воробець Іван
367 Ґерула Ірена
375 Пирський Володимир
399 Дячун Анна, Коваль Богдан (р.п.)
402 Ігнаш Роман •
406 Мишко Міллдред, Юрій •
458 Сірко Надія
503 Снігурович д-р Милентій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ ІЗ МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
130 Гнатишин Михайло •
340 Макар Ноймі; Хомик Клавдіо •; Василюк Іван •; Давидюк Рут
353 Півторацький Василь •, Алла, Петро•

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
216 Мазуркевич Зенон

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

Відд.:
114 Коваль Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
23 Завидник Еффі
31 Хатчо Йосиф •
37 Крат Іванна
39 Туркевич Юстина
42 Стефанюк Стефан •
85 Петрівський Григорій
87 Окаль Іван •
102 Бобків Григорій; Городиський Михайло
107 Мандзій Текля 2.
112 Савчак Розалія; Козик Юлія, Крайник Роза 2
116 Паславський Ізидор •
127 Прокопів Микола
128 Кандира Анастасія
131 Печенко Віра
137 Ясимчик Антоніна
143 Погл Марія
147 Кіяк Катерина
155 Слагетка Михайло; Дитер Марія; Ханевич Петро
176 Бурдяк Антон
191 Джінджереський Панко
221 Ярош Федір; Фітза Агафія; Дикий Анна
223 Лавсон Елисавета
230 Цибряк Іван 2; Данилик Іван
240 Поштар Роман 2.
243 Білик Лукас
245 Стадник Петро
254 Яцкевич Микола
266 Сенів Анастасія
271 Рибак Йосиф
276 Фук Михайло •; Сибінський Іван •; Габринський Іван
289 Процко Софія
292 Захарičук Йосиф •
301 Позняк Людмила 2.
320 Іванович Юрій; Захарчук Іван •
323 Янчишин Анна
336 Дмитерко Теодор
374 Білак Анна
375 Грицай Стефан •
379 Лучак Стелла; Новошитський Стефан
387 Паращук Федор •
414 Попадюк Евдокія; Столяр Перій
418 Зуб Марія
422 Шварц Ґеральдина
432 Яців Ірена
457 Івашко Володимир
472 Кихоровський Роман
497 Осташевський Роман

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
17 Скробач Михайло, Анна
76 Майлі Анна
164 Гозі Патриція; Каланик Катерина
266 Шведаченко Петро
292 Гладиш Христина
303 Лещук Михайло
352 Купчик Андрея
353 Півторацький Петро, Василь; Гуцул Олег
375 Дацина Яніна
407 Миськів Габрієл
432 Білак Соня
434 Баран Роксоляна
465 Кисяк Надія

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
242 Нідзвіський Іван •

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
216 Петрів Любомир •

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
22 Албаніто Марія
32 Шульц Герман •, Діяна
115 Глинський Павло
158 Макар Іван •
183 Дуда Іван •, Стефан •
204 Шумило Марія
221 Пігут Славомир; Дацьо Орест •
230 Сугар Річард •
287 Сстрайалковська Маргарита
307 Турчин Іван •
320 Сливка Ростислав •
385 Павликович Оксана
401 Кузь Стефан •; Шіповик Тарас •; Волошин Теодосій •
415 Блазик Марія, Воймир •
418 Ковальчук Адам •
432 Генсьоровський Берія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
269 Петрів Любомир •

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
59 Кириченко Микола •
233 Черкас Григорій •

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 31 березня 1983 р.)

Кляса 1-ша	243
Кляса 2-га	168

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E18	3.062
Кляса E20	3.624
Кляса E65	326
Кляса P20	5.688
Кляса P65	109
Кляса TP65	686
Разом	**13,906**

Похорон Катерини Тарнавської

У середу 27-го квітня ц.р. відбувся в Чикаго похорон Катерини Тарнавської, з якою зв'язана трагедія з 1923 року, що потрясла не лише громадою, але всією українською Америкою.

В часі воєнних і повоєнних років Першої світової війни Чикаго претендувало на гегемонію американської України. Тут була Централя „Січей", ще тоді не гетьманських. Щойно Осип Назарук подбав, що „Січі" стали гетьманськими і пішли під омофор гетьмана Павла Скоропадського. До Чикаго прибували все нові люди, шукаючи там праці; населення зростало, і „Місто вітрів" ставало динамічною громадою українського руху. Так звана Руська Трійця перемінила громаду, яка стала націоналістичною, і вже нова влада „українська трійця" знайшла послух в громаді.

До „української трійці" належали парох найбільшої тоді громади св. Миколая о. Струтинський, д-р Володимир Сімінович, один з перших імігрантів, брат сенаторки Кисілевської і голови Союзу Українок. До них долучився лікар д-р Степан Гриневецький гербу „Пригоня" що закінчив медицину у Відні й осів у Чикаго.

В церковному житті громади о. Струтинський тримав порядок, парохія росла, повстала нова церква, а йому допомагали обидва лікарі, і навпаки. Дружина пароха, енергійна помічниця свого чоловіка, не могла коло себе створити спокійного середовища. Нервова і непоступлива, вона не знала компромісу. Це мало теж вплив на о. пароха, який не раз вибухав в товаристві своїх партнерів, коли вони сходилися на партію „тарока". Дружина д-ра Гриневецького, музично обдарована людина, зорганізувала мішаний хор „non plus ultra".

Життя йшло, а д-р Сімінович, який був просвітянським референтом УНСоюзу, став теж пресовим. Громада Чикаго ставала славною, сильною і непослушною. Мало так бути, як хотіла „трійця". Д-р В.Симилович вкінці виступив з „трійці", партія „тарока" не могла врятувати „трійцю". Дійшло до того, що о. Струтинський загрозив д-рові Сіміловичеві, що його не допустить до церкви і не поховає. Його вже не було в Чикаго, коли помер д-р Сімилович. Поховав його священик (але труни до церкви не допустив) новий парох о. Филимон Тарнавський, мабуть, на бажання єпископа Богачевського. Чи так було, і чому так гостро поступив єпископ — це таємниця; мусіло щось більше причинитися до того, що д-р Лука Мишуга, який приїхав на похорон, мусів стояти на „бомпері" авта і говорити на вулиці Райс промову. Кажуть, що єпископ і д-р Мишуга не жили взгоді, і це було причиною. Щоб незгода не запанувала в громаді наловше, єпископ рішив перенести о. Струтинського на парохію до Дітройту. Новим парохом став молодий священик о. Стецюк, чоловік пізнішої К.Тарнавської, яку ми 27-го квітня поховали. Дружина о. Струтинського була ображена в своїх почуттях і вирішила пімститися. У нервовому стані вона наклала руку на о. Стецюка, коли він правив Службу Божу в церкві русинів на Кемпбелл і Фуллертон авеню в 1923 році. Застрілила його при престолі. Отця Стецюка похоронено у Філядельфії, а молода 26-літня вдова з двома малими дітьми залишилася осамітненою. По кількох роках (10) вона вийшла заміж за дентиста д-ра Омеляна Тарнавського, поручника УГ Армії, сина майбутнього канцлера Филимона Тарнавського. Д-р Омелян був якийсь час головним отаманом гетьманських „Січей". Великий джентлмен, культурний в поведінці і у щоденному житті він разом з Катериною виховали сина, що два роки тому перенеслися з мамою до Ґрін Веллі, Арізона.

Поховали українську страдницю на парохіяльному цвинтарі біля її чоловіка.

Карпаторуська церква, місце трагедії, стоїть донині, і служить методистам. Русини перенеслися до району міста Найлс. Мають там велику церкву.

Степан Куропась.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий рід забезп.	19
Кляса 0	117
Кляса T	1.188
Кляса W	10.904
Кляса P20	10.940
Кляса E20	8.712
Кляса E65	2.583
Кляса P65	1.473
Кляса DP60	170
Кляса DP65	771
Кляса A. D. D.	6.735
Кляса T10	205
Кляса T5	43

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса P20	631
Кляса E20	388
Кляса P65	35
Кляса E65	56
Кляса E18	17
Разом	**44,987**

ЗАВВАГА:

Зіркою /•/ є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 28 лютого 1983)	**20,201**	**54,925**	**6,743**	**81,869**
Активні члени:				
(Приріст у березні)				
Нові члени	46	180	17	243
Прийняті наново	23	67	1	91
Прийняті з перех. листами	4	14	1	19
Зміни кляс забезпечення	2	8	—	10
Прийняті з Деп. Молоді	—	8	—	8
Разом	**75**	**277**	**19**	**371**
(Убуток у березні)				
Суспендовані	15	28	24	67
Відійшли з перех. листами	4	13	1	18
Зміни кляс забезпечення	10	8	—	18
Відійшли до дорослих	1	—	—	1
Померли	—	68	—	68
Вибрали гроші	29	84	—	113
Відійшли з випл. п. сум заб.	37	40	—	77
Виплатили вповні вкладки забезпечення	15	58	—	73
Відійшли на част. випл. забезпечення	—	1	—	1
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	—	1	—	1
Вигасла важність забезп.	—	1	2	3
Разом	**111**	**302**	**27**	**440**
Члени, які випл. вкладки				
(Приріст у березні):				
Виплачене забезпечення	15	57	—	72
На безп. продовж. забезп.	5	12	—	17
Разом	**20**	**69**	—	**89**
(Убуток у березні)				
Померли	—	20	—	20
Вибрали готівки	12	25	—	37
Повернені в актив	5	11	—	16
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	**22**	**61**	—	**83**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем березня 1983	**20,163**	**54,908**	**6,735**	**81,806**

УВАГА

Яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за березень 1983 р., як суспендовані, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж березня 1983 р. взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН

Головний секретар

НЕ Р. ВАСИЛИШИН, А ЕКО

У статті Я. К. п. з. „Інакший Яцкевич" („Свобода", 13-го травня ц.р., ч. 89) помилково подано, що дві його казки — „Мак і волошки" та „Князь роси" ілюстрував маляр Роман Василишин; ці дві казки ілюстрував Едвард Козак — Еко. Ред.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1983 РІК

Вступ до Звіту за березень 1983 року

З місяцем березнем ми закінчили перше чвертьріччя цього важливого року, в якому відзначаємо світлі ювілеї союзових видань — 90-ліття щоденника „Свобода", 50-ліття „Українського Тижневика" і 40-річчя журналу для дітей „Веселка". Вступаючи в рік таких світлих ювілеїв союзових видань, Екзекутивний Комітет УНС схвалив організаційний плян — придбати в цьому році 4,000 нових членів. Але, як кажуть, „рада душа до раю, але гріхи не пускають". Так і є з наміченим пляном, він є добрий, але перевести його в життя не легко, бо натрапляємо на різні перепони. Найбільша перепона — це економічний застій як в Америці, так і в Канаді. У зв'язку з тим не виконано квартальної квоти на 100 відсотків, однак, у звітовому часі придбано 548 нових членів, забезпечених на загальну суму 1,240,000 дол.

Якщо порівняти біжучий рік з 1982-им, що був конвенційним, то в цьому році придбано майже сотню членів більше, ніж у попередньому конвенційному році, коли в першому кварталі придбано лише 456 членів.

Підсумовуючи здобутки першого чвертьріччя, належить нам висловити подяку і признання тим, що допомогли придбати згаданих 548 членів. Перше місце займає Філядельфійська Округа яка придбала 93 члени, забезпечені на 185,000 дол., і тим самим Округа виконала свою квоту членів на 100 відсотків. Цю передову Округу очолює Петро Тарнавський. Друге місце зайняла Округа Чикаго, придбавши 47 членів, забезпечених на суму 84 тисячі дол.. Округу очолює Михайло Ольшанський. Третє місце зайняла Округа Ню Йорк, яка придбала 40 членів, забезпечених на 98,000 дол.; її очолює Микола Хоманчук. Четверте місце зайняла Округа Твердого Вугілля — Шамокін, що придбала 39 членів, забезпечених на поважну суму 112,000 дол. Слід згадати, що ця Округа, головою якої є Тимко Бутрей, в першому чвертьріччі виконала призначену їй квоту членів на далеко більше ніж 100 відсотків. Округа Дітройт, якою керує голова Роман Татарський, у звітовому часі придбала 37 нових членів, забезпечених на суму 110,000 дол. Більші суми забезпечення завдячуємо голові Округи.

Також вітаємо перших п'ятьох членів Клюбу Будівничих УНСоюзу, які в звітовому часі приєднали 10 і більше нових членів; ними є: головний радний і голова 231-го Відділу Василь Пастушок — 20 членів; головний радний, голова Округи Рочестер, і секретар 316-го Відділу в Рочестері Володимир Гавриляк — 16 членів; секретар 17-го Відділу в Чикаго Ярослав Билень — 12 членів; секретарка 292-го Відділу в Дітройті Стелла Фелик — 10 членів, і голова Торонтонської Округи та секретар 407-го Відділу Василь Шаран — 10 членів.

Всім головам Округ, секретарям і союзовцям щира подяка та признання за віддану працю. При тому закликаємо ввесь союзовий загал до систематичної і відданої праці на користь Українського Народного Союзу.

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ ПО ОКРУГАХ У БЕРЕЗНІ 1983 РОКУ

Ч.В.	Організатор	Придбав у березні	Сума забезпечення		Разом у 1983 р.
	Округа АЛЕНТАВН				
47	Анна Гарас	1	$3,000		1
	Округа БАЛТИМОР				
55	А. Ціздин	1	3,000		2
290	М. Хома	1	1,005		2
337	Е. Притула	1	1,500		1
	Разом	3	$5,500		
	Округа БОФФАЛО				
127	Марія Гаравус	4	$4,000		5
360	І. Гаврилюк	1	1,000		3
	Разом	5	$5,000		
	Округа ЧІКАГО				
17	Я. Билень	10	$22,000	2АДД	12
51	М. Ольшанський	2	10,000		5
106	М. Марчук	1	1,000		1
114	І. Сірик	1	1,000		1
136	М. Сорока	3	3,000		3
139	П. Питель	1	1,000		1
220	Е. Блідий	1	2,000		3
221	М. Карачевський	3	4,000		3
379	В. Семків	1	1,000		3
399	Р. Припхан	2	2,000		2
472	Стефанія Кочій	2	1,000		2
	Разом	27	$48,000	2АДД	
	Округа КЛІВЛЕНД				
180	Геновефа Жеребняк	1	$1,000		1
240	С. Воляник	1	1,000		4
251	Ю. Оришкевич	1	25,000		1
291	Віра Напора	2	2,000		2
	Разом	5	$29,000		
	Округа ДІТРОЙТ				
20	Р. Куропась	1	$1,000		1
94	Р. Татарський	3	13,000		7
165	Марія Пелехата	1	1,000		1
174	А. Слюсарчук	2	7,500		2
175	Я. Базюк	3	5,000		3
183	Д. Кошильовський	1	3,000		
	П. Залуга	1	1,000		8
235	М. Бобер	1	1,000		2
292	Стела Фелик	3	11,000	1АДД	10
303	В. Лещук	1	5,000	1АДД	1
	Разом	17	$48,500	2АДД	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	4	$3,500		8
70	М. Шеремета	1	3,000		6
170	В. Білик	3	7,000		
	О. Благітка	1	3,000		8
171	Стела Раєн	3	3,000		4
	Разом	12	$19,500		
	Округа МІННЕАПОЛІС				
385	М. Крамарчук	6	[illegible]		6
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	2	$6,000	1АДД	4
448	М. Перейма	3	3,000		3
465	Текля Мороз	2	10,00	1АДД	8
	Разом	7	$19,000	2АДД	
	Округа НЮАРК				
27	Н. Олесницький	1	$2,000		
	О. Лісевич	1	1,000		4
76	Юлія Демчук	1	5,000	1АДД	2
133	Я. Леськів	2	6,000		3
214	О. Твардовський	2	4,000		2
219	Марія Юров	1	1,000		1
234	М. Хитра	2	4,000		3
	Разом	11	$23,000	1АДД	
	Округа НЮ ГЕЙВЕН				
59	Т. Сливінський	3	$7,000		4
235	П. Гаврильців	1	1,000		1
254	Б. Романишин	2	2,000		2
370	В. Гіна	1	1,000		1
387	Ірена Олійник	1	1,000		1
414	І. Телюк	1	1,000		3
	Разом	9	$13,000		
	Округа НЮ ЙОРК				
5	М. Хоманчук	1	$5,000		3
8	Марія Кульчицька	1	3,000		3
158	Емілія Саноцька	1	1,000		7
184	Б. Ластовецький	3	3,000		3
194	М. Юзенів	2	1,500		4
267	І. Флис	1	1,000		
	А. Благітка	2	3,000		4
293	Марія Душник	2	6,000		4
325	І. Жупник	2	10,000		
	В. Цюпа	1	10,000		5
	Разом	16	$43,500		
	Округа НІЯҐАРА (Канада)				
454	М. Бережук	1	$3,000		2
	Округа ПАССЕЙК				
42	І. Хомко	1	$ 500		3
	Округа ПЕРТ АМБОЙ				
353	В. Оріховський	4	$11,500	2АДД	
	Дарія Оріховська	5	35,000	1АДД	15
	Разом	9	$46,500	3АДД	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
83	С. Гавриш	2	$3,000		7
105	Й. Ракочий	1	1,000		1
216	Б. Одежинський	2	2,000		3
231	В. Пастушок	10	10,000		
	С. Гавриш	1	1,000		20
237	М. Крика	1	1,000		8
239	В. Винницький	1	1,000		1
247	М. Маєр	1	1,000		3
261	П. Аркотин	2	2,000		2
269	Христина Фуга-Ґербеґи	1	2,000		4
321	Д. Цюк	3	3,000		3
347	Дарія Цапар	1	5,000		6
352	Я. Щербак	3	8,000	1АДД	3
362	Ф. Петрик	3	2,000		3
375	П. Тарнавський	3	12,000	1АДД	8
378	С. Гавриш	1	1,000		1
424	В. Трипупенко	1	1,000		3
	Разом	37	$56,000	2АДД	
	Округа ЯНҐСТАВН				
218	Й. Темник	2	$2,000		2
274	Гелена Сенедяк	2	9,000		2
348	Естела Волошин	1	1,000		1
	Разом	5	$12,000		
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА				
356	О. Продивус	1	$1,000		1
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
368	А. Маринюк	1	$3,000		4
	Округа ПІТТСБУРҐ				
63	М. Турко	4	$6,000		4
96	М. Драпала	1	1,000		3
13	Ф. Коземчак	9	6,500		9
161	А. Джула	1	1,000		8
481	М. Мищук	1	1,000		1
	Разом	16	$15,500		
	Округа РОЧЕСТЕР				
217	Т. Кубарич	6	$18,000		8
316	В. Гавриляк	7	6,000		16
	Разом	13	$24,000		
	Округа СКРЕНТОН				
123	І. Голик	1	$1,000		3
	Округа ШАМОКИН				
1	О. Полиняк	1	$1,000		1
7	Гелен Словік	1	5,000		2
78	[illegible] Петрунцьо	4	6,000		6
90	[illegible] Сидор	1	1,000		1
98	Ольга Дудич	1	1,000		1
164	Бутрей	4	13,500	2АДД	5
305	Маргарета Геншот	8	14,000		9
382	Катерина Гарбест	1	1,000		7
	Разом	21	$42,500	2АДД	
	Округа СИРАКЮЗИ-ЮТИКА				
38	[illegible] Гонза	2	$3,000		2
	Округа ТОРОНТО (Канада)				
407	В. Шаран	3	$7,000	1АДД	10
[illegible]	Е. Зорич	2	6,000	1АДД	2
466	П. Крутиголова	1	1,000		1
	Разом	6	$14,000	2АДД	
	Округа ТРОЙ				
13	П. Шевчук	4	$4,000		7
266	В. Варшона	3	8,000	1АДД	3
	Разом	7	$12,000	1АДД	
	Округа ВІЛКС БЕРИ				
30	П. Дяків	1	$1,000		1
236	М. Скерпон	1	2,000		1
	Разом	2	$3,000		
	Округа ВУНСАКЕТ				
206	Л. Гардінк	1	$1,000		2

У поклоні Іванні Шмериковській-Приймі

Не раз буває, що там, де людина проживала і трудилась — не згадують її. А десь далеко, де діють її приятелі, або де прокинеться згадка про неї, там її вшанують. Так воно було з цим Вечором. Два Гуртки Книголюбів ім. Наталени Королеви і Ліни Костенко сполучились, щоб улаштувати Вечір пам'яті Іванни Шмериковської-Прийми, що відбувся 1-го травня ц.р. у Філядельфії.

Хоч філядельфійська громада так добре не знала її, проте велика кількість людей прийшла на це вшанування. В цьому грала ролю і програма Вечора, дбайливо укладена. Це мав бути вечір спогадів, а вийшов справжній концерт.

Вечір відкрила Марія Харина, голова одного з гуртків, яка сказала що намір Вечора — вшанувати мисткиню багатьох талантів. Потім вона передала провід Вечора Людмилі Чайківській, яка часто проводить вечори і завжди вміє достосуватися до їх призначення. Вона запросила до слова ред. Ольгу Кузьмович.

Своє слово О. Кузьмович побудувала у формі уявного інтерв'ю, що його вона немов провела з Іванною Шмериковською-Приймою в „хатині" на Лонг Айленді, що її мисткиня побудувала, щоб відпочивати там по всіх трудах життя, прикрасивши її власними картинами, а на центральному місці — фортепіян.

Ред. О. Кузьмович запросила присутніх перенестися з нею в уяві в ту „хатину" та бути свідками цього „інтерв'ю". І ось починається „розмова" з господинею. З дитячих років згадує вона приходство свого діда, в якому проводила вакації. Потім навчання у Львові і в Кракові, а вкінці у Відні, де вона мала свій перший концерт. Під час Першої світової війни Іванна Шмериковська разом із співачкою Коломийченко виїхала в турне по Галичині. Було це під час тривання нашої державности. Вона була тоді піяністкою. Розповідає про своїх приятелів з того часу, що складали їй признання. Були це архикнязь Василь Вишиваний, який вивчив українську мову; і Василь Пачовський, який виливав свої почування до неї у віршах.

Закінчилась наша державність і треба було продовжувати життя і працю в нових умовинах. Іванна Шмериковська стає дружиною д-ра Остапа Прийми, відомого інтерніста. Молоде подружжя осідає у Львові. Іванна не може продовжувати кар'єри піяністки, що вимагає довгих годин гри на фортепіяні. Вона почала вчитися співати, до чого також мала замилування. А що її музичне чуття було надзвичайне, невдовзі могла вже виступати. Згадує виступ у Львові, Кракові і Варшаві і показує прихильні рецензії з тих місцевостей.

Це тільки доповняло глибоке людське щастя, що їй дало материнство. Дочка і син — це були дари Божі, вихованню яких вона присвятилася. Та не довго тривало щастя. По кількох роках д-р О. Прийма помер, залишивши її вдовою з двома дітьми. Вона мусила використати своє знання і стати вчителькою співу. І так Іванна стала боротися з долею сама. Під час большевицької окупації вона стала музичним редактором радіо, а за німецької окупації була педагогом оперного театру у Львові. Підростала мала Рома, що виявила замилування до танців. Під дбайливим наглядом матері вона могла брати участь у дитячих, а згодом оперних виступах. Після закінчення війни вони обидві, мати і дочка, виїжджають до Австрії, де Рома закінчила своє навчання і виступала у театрі в Ґрацу й Інсбруку. Врешті, обидві виїхали за океан, щоб тут, в Америці, продовжувати свої кар'єри.

Як радо згадувала Іванна свої подорожі з Ромою до Европи в 1960 і 1963 роках! Вона супроводжувала Рому у виступах. Скільки давніх приятелів зустріла вона там! А потім, коли Рома одружилась і осіла в Ню Йорку, вона знайшла собі нове поле праці — у музичному департаменті середньої школи в Маямі. Шістнадцять років провела вона на тому пості.

Але ми забули згадати про інше замилування Іванни, що пробудилось у неї доволі пізно. Вона зацікавилась образотворчим мистецтвом. Спочатку навчалась у мистців Малюци і Литвиненка, а пізніше перейшла до школи Архипенка. Це мистецтво дало їй багато переживань. Для неї, що знала мистецтво звуків, легко було вжитись у мистецтво ліній і барв.

Додавши кілька уривків із листів до Іванни її приятелів, Ольга Кузьмович закінчила свою розповідь, в якій вона так добре змалювала постать мисткині.

Слідували дальші точки програми, що їх заповідала Л. Чайківська. Скрипаль Володимир Третяк заграв кілька пісень на скрипці, віолі і віольончелі. Це були — „Козаченьку, куди йдеш", народна пісня в обробці Безкоровайного, „Серенада" І. Левицького і „Сумна пісня" П. Чайковського. Потім баритон Богдан Чаплинський проспівав „Надію" Лесі Українки муз. В. Третяка і арію Богуна з опери „Богдан Хмельницький" муз. Данкевича під акомпаньямент Роксоляна Гарасимович. „Минули літа молодії" Т. Шевченка, муз. Нижанківського виконало тріо — Б. Чаплинський, В. Третяк і Р. Герасимович.

По-мистецьки прочитала вірші Василя Вишиваного, Василя Пачовського й Остапа Тарнавського Марія Лисяк. Колись вона вчилась співу в Іванни Шмериковської-Прийми, коли вона навчала членів оперного театру у Львові.

Потім виступив ще баритон Юрій Богачевський, який заспівав „Фінале" Б. Лепкого, муз. Січинського, „Ой верше", народну пісню обр. З. Лиська, і „Хоч приснися мені" Івана Керницького, муз. Іванни Шмериковської-Приймової. Супроводила піяністка Дарія Каранович.

Дарія Каранович також дала свій вклад у програму. Вона заграла прелюдію з Української Сюїти В. Барвінського і Ноктюрн Фіс Моль Шопена. Це — в пам'ять того, що колись молодою піяністкою вона супроводила Іванні Шмериковській-Приймі під час її концертового виступу.

На цьому закінчилась програма. Л. Чайковська запросила тоді Рому Прийму-Богачевську, дочку Покійної, сказати слово. Рома була така зворушена, що не могла промовляти. Вона тільки подякувала тим, що влаштували цей пропам'ятний Вечір, усім виконавцям програми та публиці, що прийшла вшанувати її матір.

Публіка з зацікавленням оглядала виставку картин Іванни Шмериковської-Прийми, яка була влаштована в залі. Найбільше вражали тут квіти, кольористику яких мисткиня вміла так чудово передати.

Жінки з обох Гуртків Книголюбів подали ще перекуску, до якої запросили присутніх, під час якої публіка ще довго гуторила. З радістю вітались всі з Ромою Приймою-Богачевською, що прибула з чоловіком і дітьми. Учасники Вечора були задоволені, що цей пропам'ятний Вечір відбувся у „провінційній" Філядельфії, в якій лиш поодинокі особи добре знали покійну мисткиню.

Л.Б.

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У БЕРЕЗНІ 1983 РОКУ

П.Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у березні	РАЗОМ у 1983 Р.		
				членів	на суму	АДД
	Округи Пенсильванії					
1.	**Філядельфія**	40	37	93	$185,000	13
2.	Піттсбург	18	16	32	42,500	1
3.	Шамокин	20	21	39	111,500	4
4.	Алентавн	13	1	5	9,000	—
5.	Скрентон	6	1	3	3,000	—
6.	Вілкс Бери	9	2	6	9,000	—
	Разом	106	78	178	$360,000	18
	Округа Мериленду					
	Балтімор	9	3	12	$45,500	—
	Округи Ню Йорку					
1.	Ню Йорк	33	16	40	$97,500	1
2.	Сиракюзи-Ютика	14	2	5	6,000	—
3.	Рочестер	10	13			—
4.	Трой	7	7	13	18,000	1
5.	Боффало	8	5	8	18,000	—
	Разом	72	43	90	$176,000	2
	Округи Ню Джерзі					
1.	Нюарк	20	11	24	$56,000	1
2.	Джерзі Сиҭі	11	12	25	58,000	—
3.	Перт Амбой	12	9	24	84,500	7
4.	Пассейк	5	1	4	8,500	—
	Разом	48	33	77	$207,000	8
	Округи Іллиной, Мишиген і Огайо					
1.	Чікаго, Ілл.	33	27	47	$83,500	2
2.	Детройт, Миш.	20	17	37	109,500	5
3.	Клівленд, Огайо	21	5	13	42,000	—
4.	Янгставн, Огайо	9	5	7	15,000	—
	Разом	83	54	104	$250,000	7
	Округи Нової Англії					
1.	Ню Гейвен, Конн.	18	9	15	$24,000	—
2.	Бостон, Масс.	6	—	6	10,500	—
3.	Вунсакет, Р.Ай.	6	1	3	11,000	—
	Разом	30	10	24	$45,500	—
	Округи Західніх Стейтів Америки					
1.	Центральна	6	1	1	$1,000	—
2.	Міннеаполіс, Мінн.	6	6	6	10,000	—
3.	Ст. Луїз, Мо.	5	—	—	—	—
	Разом	17	7	7	$11,000	—
	Необ'єднані Відділи в Америці	22	1	4	$16,000	1
	Округи Канади					
1.	Торонто, Онт.	23	6	17	$39,500	3
2.	Монтреаль, Квеб.	8	7	17	43,000	5
3.	Ніягара, Онт.	10	1	17	47,000	1
4.	Захід Канади	18	—	1	3,000	—
	Разом	59	14	52	$132,500	9
	Загальна сума	445	243	548	$1,243,500	45

СТЕПАН ГАВРИШ
головний організатор

Св. п. мгр Лев Вербенець



Лев Вербенець

Св. п. Лев Вербенець народився 1908 року в княжому городі Ярославі. Цей рід виводився зі старої української міщанської родини. Середню школу Лев закінчив в Ярославі, а правничі студії у Львівському університеті. Суддейську практику він відбув в Ярославі, а під час Другої світової війни він був суддею в Долині.

Вже в шкільних роках покійний дуже цікавився і уділявся у громадській роботі, головно в Товаристві „Родина", завданням якого було ширити свідомість серед нашого народу в Ярославі.

На поклик Головної Української Військової Управи Лев вступив в ряди Української Дивізії „Галичина" й був з нею до кінця Другої світової війни.

Під час полону в Реміні Вербенець зорганізував там освітні курси для наших полонених. З Реміні він переїхав до Англії, а звідтам до ЗСА.

На тутешньому терені він працював бюровим працівником в одній із адвокатських фірм у Ню Йорку. Як член братства „Броди Лев" в Ню Йорку, він брав жваву участь у праці цього Товариства. Він був членом УНСоюзу, Відділ „Дністер"

Св. п. Лев Вербенець помер 29-го березня 1981 року й поховано його на цвинтарі св. Андрея в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Покійний залишив у своєму заповіті, через Відділ УНСоюзу „Дністер" полісу на суму 500 дол. з метою розділити ті гроші на добродійни цілі, а саме: по 50 дол. — на Св. Софію, на церкву св. Юра в Ню Йорку, НТШ, на Український Музей в Ню Йорку, на ЗУДАК, Інститут ім. Лепинського, допомогу його родині в Україні; по 25 дол.: на церкву в Люрді й на пам'ятник на гробі св. п. прем'єра Карпатської України Юліяна Ревая; 100 дол. — на поминки і Службу Божу в його родинному місті.

Поминальні Богослужения в другу річницю св. п. Лева Вербенця відправлено в українській католицькій церкві в Алентавні й в манастирі Отців Василіян у Ґлен Кові.

Д-р Мирослав Клюфас

НОВИЙ ДИРЕКТОР федеральної Агенції для охорони довкілля Віллям Ракелсгавз, перейнявши урядування в контроверсійній установі, діяльність якої перевіряли аж шість конгресових комісій, встановив нові правила для високих урядників ЕПА, яких він особисто допильновуватиме. Від тепер високі урядники ЕПА, які керують поодинокими департаментами і вирішують справи в порозумінні з представниками поодиноких стейтів, мусять при кінці кожного тижня зголосити на письмі з ким, де і про що вони говорили чи зустрічалися і які справи були при цій розмові порушені. Ракелсгавз хоче таким чином оминути закидів, що його урядовці надуживають свої становища для політичних цілей, як це було в минулому. В. Ракелсгавз був заприсяжений на становище директора в середу минулого тижня, 18-го травня ц.р.

ТЕНІСОВІ ТУРНІРИ

Тенісова ланка УСЦАК, в порозумінні з управою Союзівки, подає до відома дати цьогорічних тенісових турнірів на оселі УНСоюзу:

2, 3 і 4-го липня — УСЦАК-Схід
6 і 7-го серпня — Подвійна гра
2, 3, 4 і 5-го вересеня — Крайовий УСЦАК
17 і 18-го вересня — Запрошеневий УНС
8 і 9-го жовтня — КЛК

І ЗНОВ ДО ЛІГАЙТОНУ!

Оселя ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па.

має шану повідомити Українську Громаду, що

ЛІТНІЙ СЕЗОН

ПОЧИНАЄТЬСЯ

в суботу, 2-го липня 1983 року

Замовлення на кімнати з харчами, як теж без харчів приймає адміністрація Оселі: тел. — (215) 377-4621

Для старших віком громадян передбачена велика знижка, як у попередніх роках.

•

В суботу, 28-го травня 1983 р., о год. 9-ій веч.

„ПЕРША ВЕСНЯНА ЗАБАВА"

при звуках оркестри **О. Строцького**

Всю Українську Громаду сердечно запрошує до Лігайтону

УПРАВА ОСЕЛІ

ВІДПУСТ

ПРИ

МОНАСТИРІ СВ. ЙОСАФАТА

Іст Біч Драйв, Ґлен Ков, Лонґ Айленд, Н. Й.

В неділю, 5-го червня 1983 року

ПРОГРАМА

8:00 Служба Божа в Каплиці	1:00 Служба Божа на Площі
9:30 Служба Божа на Площі	2:00 Водосвяття
11:00 Архиєрейська Служба Божа	3:00 Молебень
	Сповідь від 8:00 год. рано

Товариство Українських Інженерів Америки — Відділ Ню Джерзі

повідомляє, що

в п'ятницю, 3-го червня 1983 р., о год. 6:30 веч.

в Українському Народному Домі в Ірвінґтоні

140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

відбудеться ДОПОВІДЬ

д-ра Мирослава Прокопа

на тему:

„НОВІ ЕЛЕМЕНТИ В ПОЛІТИЦІ МОСКВИ І УКРАЇНА"

Прохається всіх Членів Товариства та ширше Громадянство взяти чисельну участь.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

136 Друга Авеню — ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

П'ятниця, 27-го травня 1983 року, год. 7-ма веч.

ВЛАШТОВУЄ

ВЕЧІР ПРОЗІРОК

на якому виступить

інж. архітект Богдан Ґеруляк

„АФГАНІСТАН І СУМЕЖНІ КРАЇНИ"

Заходом FINE ARTS CONSOLIDATED відбудеться

ВИСТАВКА ВЕЛИКИХ ОЛІЙ РОСЛИННОЇ ТЕМАТИКИ

АРКАДІЇ ОЛЕНСЬКОЇ-ПЕТРИШИН

від 27-го травня до 19-го червня 1983 року

The Garden Center of Greater Cleveland

11030 E. Blvd., CLEVELAND, Ohio

Відкриття — п'ятниця, 27-го травня 1983 р., від 5-7-ої веч.

Виставка сучасних мистців з України у Дітройті



Мистці В. Сазонов, В. Стрельніков і В. Макаренко поруч картини і світлини Ф. Гуменюка, якому совєтська влада відмовила візу на виїзд на Захід.

Спільна виставка сучасних мистців з України відбудеться в галерії ЕКО в Дітройті. У виставці беруть участь відомі, недавно прибулі мистці з України: Володимир Макаренко, Віталій Сазонов, Антон Соломуха і Володимир Стрельніков. На відкритті виставки в п'ятницю, 27-го травня, говоритиме про творчість мистців Дарія Даревич з Торонто.

Всі чотири мистці ще донедавна жили в Україні, але через несприятливі для творчої праці умовини були змушені виїхати на Захід. Всі вони тепер перебувають і працюють в Европі.

Спільні їхні виставки відбулися минулого року у Стразбурзі, Торонто та Вінніпеґу, а в лютому і березні цього року — в галерії Українського Інституту Модерного Мистецтва у Чикаґо.

Американські та канадські мистецькі критики високо оцінили творчу працю наших талановитих земляків.

Рецензент „Чикаго Сан-Таймс" Гарольд Гейдон написав що всі, хто цікавиться совєтським мистецтвом, не повинні проминути цієї виставки. Про рисунки А. Соломухи він пише, що „його жіночі акти вдаряють незалежну нотку ніжної краси у формі й рисунку". Про В. Макаренка Г. Гейдон висловлюється так: „Макаренко в скупчених, прекрасних композиціях кольорів абстрагує натюрморти та людські постаті із сюрреалістичним наголосом".

Мистецький критик „Фрі Прес" у Вінніпегу Джан Грейґем із захопленням описує картини всіх чотирьох мистців і називає виставку „одною із найбільш цікавих і вдоволяючих виставок, яку можна побачити у Вінніпегу від довшого часу".

Виставка картин В. Макаренка, В. Сазонова, А. Соломухи та В. Стрельнікова у галереї ЕКО триватиме до 10-го червня 1983 року.

Дарія Даревич

Доповідь про Василя Стуса

Едмонтон, Альберта, (М. К.)—У неділю, 17-го квітня, відбулася тут доповідь д-ра Яра Славутича, професора Альбертського університету на тему „Єдність душ: Поезія Василя Стуса".

Доповідач подав численній авдиторії (150 осіб) повну сильветку В.Стуса як українського поета, одного з найориґінальніших серед правооборонців шістдесятих-сімдесятих років. Ця добре підготована доповідь була влаштована в авдиторії св. Івана, під час т. зв. весняного чаю та виставки українського мистецтва.

Проф. Славутич розглянув трудний шлях творчости В.Стуса, який за свої поезії був заарештований, засуджений до табору тяжкої праці, а потім на заслання. Тепер невинний поет відбуває другий вирок у таборі праці, зносячи нелюдські знущання московських посіпак. Його доля подібна до долі Тараса Шевченка. В. Стусові заборонено писати (точно так, як було заборонено Великому Кобзареві писати й малювати), його вірші відбирають і нищать, спалюють, а поетові вручають акт про цей нелюдський учинок російських комуністів, що продовжують політику царської імперії. Щонайменше 600 поезій В. Стуса знищено отаким драконським способом.

Доповідач, розглядаючи творчість цього правозахисника, наголосив ориґінальність його вислову, що дуже відмінна від творчости інших поетів. Детальніші розглянув він два довші вірші „О, що то єдність душ..." і „Потоки". Видно, що автор цих творів переймається станом України та її людей під комуністичним режимом, але залишається оптимістом: боротися, щоб жити, навіть померти, щоб жити! Жидівський в'язень Хейвец називає українського поета найбільшим серед усіх сучасників. Проф. Славутич гадає, що це визначення близьке до правди. Не випадково В.Стусові дали нагороду на міжнародному фестивалі поезії в Ротердамі в 1982 році.

Варто згадати, що Славутичева доповідь була другою про творчість В.Стуса. Проф. Богдан Рубчак із Чикаґогостював в Едмонтоні і кілька днів раніше також мав свою доповідь про творчість В.Стуса. Обох доповідачів представляв д-р Богдан Медвідський, голова Осередку НТШ на Західню Канаду, що, власне, і влаштував ці доповіді. На цьому терені була влаштована також доповідь Олександри Черненко-Рудницької, що говорила про християнські мотиви у творчості дисидентів, а також довше зупинилася на В. Стусові.

Маркіян Ковалюк

Опера „Запорожець за Дунаєм" в Едмонтоні

У відзначення 30-ліття свого існування едмонтонський хор „Дніпро" запляновав постановку опери „Запорожець за Дунаєм" Семена Гулака-Артемовського, якраз у 120-річчя від дня її першої постановки. Прем'єра опери відбулася у Петербурзі 26-го квітня 1863 року. Перлина української клясики опера „Запорожець за Дунаєм" стала надбанням світової оперної сцени і вже 120 років захоплює слухачів своєю наспівністю мелодій і справжнім народним гумором.

Опера „Запорожець за Дунаєм"—це твір глибоко народний, реалістичний, наскрізь пройнятий іскристим гумором. Чимале місце в ній посідають історичні та героїко-патріотичні мотиви. Це яскравий приклад ліри-ко-комічної опери, в якій засоби музичної виразности твору запозичені переважно з невичерпної криниці української народної пісенности.

Опера „Запорожець за Дунаєм" набула великої популярности на сценах різних оперних театрів, як рівнож ставилася вона в Канаді й Америці. Постановка, що її запланував хор „Дніпро", базована на постановці Київського Оперного Театру ім. Т.Шевченка. На артистичного керівника постановки запрошено Володимира Колесника (Торонто). Головні ролі співатимуть знані українські оперні співаки. В опері виступить хор „Дніпро", танцювальний ансамбль „Черемош". Хореографію до танців виконає Микола Жуковин (Ню Йорк).

У складі групи опери „Запорожець за Дунаєм" є такі особи: артистичний керівник, режисер і диригент—маестро Володимир Колесник; хормайстер Марія Дитиняк; хореограф Микола Жуковин, декорації—Емілія Теліжин, костюми і бутафорія—Радомир Білаш, голова ансамблю „Дніпро"; асистент режисера—Людвик Маріянич; керівник сцени—Орест Семчук, концертмайстри—Ірина Тарнавська і Майкел Мессий, зв'язковий з оркестрою—Іван Ахтимійчук.

Адміністративною і технічною підготовою опери займається спеціяльно створений комітет, що його очолює Богдан Конвей з підкомітетами, за які відповідають активні члени: Варвара Козяк, Григорій Мосійчук, Лон Ковалик, Іван Шумлес, Василь Зенюк. До підкомітетів належить велике число зацікавлених осіб. Про головних співаків, виконавців, як рівнож про працю поодиноких комітетів, як і про працю хору „Дніпро" і ансамблю „Черемош" буде подано обширніше у наступних повідомленнях.

Опера „Запорожець за Дунаєм" є в стадії інтенсивної підготови, а сама вистава відбудеться 26-го і 27-го жовтня 1983 року, в годині 8-ій вечора в залі Ювілейної авдиторії в Едмонтоні, Альта.

Марія Дитиняк

Студійні стипендії

Фонд Українознавчих Студій і Дослідів Івахнюків при Оттавському університеті приділяє студійні стипендії на 1983-84 навчальний рік.

Стипендії видаються студентам, які готуються до здобуття маґістерського і докторського ступенів з українського літературознавства, мовознавства і лінґвістики на відділі славістичних студій Оттавського університету.

Фонд надасть три стипендії для вищих студій по чотири тисячі долярів кожна. Фонд матиме фінансові можливості для надання додаткових стипендій відповідним кандидатам.

Реченець: червень 1983 року (заяви, подані пізніше, можуть бути розглянуті у серпні 1983 року).

Звертатися на адресу: Ukrainian Reserch and Studies Centre, University of Ottawa, c/o Professor Theofil I. Kis, Department of Political Science, University of Ottawa, Ottawa, Ontario, K1N 6N5, Canada.

ПОДЯКА

Богові у Тройці Пресвятій — Неп. Матінці Божій за Ласку життя аж до 90 літ.

З того приводу я дістала від запрошених давніх і новіших Приятелів ґратуляції і побажання разом з пожертвуванням своїх молитов і Служб Божих, а що я ізза своєї недуги не маю прямо сили усім зокрема подякувати, зворушливо дякую цією дорогою і прошу Матінку Божу, що в Її руки я зложила молитви і Служби Божі, щоб Вона благословила усіх жертвуючих. А особливо дякую, і дякую за надзвичайно цінні побажання від нашого Блаженнішого Патріярха кир Йосифа і Дорогого Владики Кир Іннокентія Лотоцького ЧСВВ.

Ще зокрема дякую в злуці з тим за дар $100.00 від Іринея Прокоповича на фонд Патріярхату, а Вп. Пані Ользі Яримовичевій за 20.00 і д-рові М. Яримовичеві за $50.00, Е. Шарко 100.00 на фонд церкви у Вашінґтоні.

Евгенія Шарко

ПЛАСТУНКО! **ПЛАСТУНЕ!**

Чи кортить Вас часом залишити на короткий час щоденне життя та помандрувати в безмежну країну безлюдних лісів і незайманої природи?

Якщо цікавить Вас мандрівництво, канойкарство, їзда на роверах, веселе товариство, побратимський дух або може новий рід пластового таборування, то зголосіться бути учасником **ПОБРАТИМСЬКОЇ ПРИГОДИ!!!**

ВОДНО-МАНДРІВНИЙ ТАБІР

Де: Суперіор Нашонал Форест, Міннесота
Коли: від 18-го до 25-го червня 1983 р.
Провід: ст. пл. Ігор Фіґлюс, ПБ, командант
програма: сім днів водного мандрівництва канойками, заняття з водних вмілостей, природознавства і риболовства.
Вимоги: учасниками може бути старше пластунство або юнацтво, після закінчення 15 років життя, що вміють плавати та осягнули ступень розвідувача/ки.

ТАБІР РОВЕРИСТІВ

Де: Спарта, Вісканси і сусідні стейтові парки
Коли: від 6-го до 14-го серпня 1983 р.
Провід: пл. сен. Андрій Ріпецький, ПБ, командант
Програма: сім днів мандрівки роверами по різноманітному терені.
Вимоги: учасниками може бути старше пластунство або юнацтво, після закінчення 15 років життя, що осягнули ступень розвідувача/ки, і мають 5 або 10 біговий ровер у доброму стані.

ЯКЩО ВИ ЗАЦІКАВЛЕНІ, ТО НЕ ГАЙТЕ ЧАСУ, А ГОЛОСІТЬСЯ НЕГАЙНО БО ЧИСЛО ТАБОРОВИКІВ ДУЖЕ ОБМЕЖЕНЕ!!!

Водно-Мандрівний Табір: Ihor Figlus, 2300 W. Talcott Rd., Park Ridge, Ill. 60068. Tel.: 312/823-5288
Табір Роверистів: Andrew Ripeckyj, 5873 N. Kilbourn Avenue, Chicago, Ill. 60646. Tel.: 312/725-1197

ДОПОВІДЬ А. ШІФРІНА

Норт Берген, Н.Дж. — В середу, 1-го червня ц.р., о год. 8-ій вечора в Шато Ренесанс, дороги ч. 1 і 9 Північ і дорога ч. 3, виступить з доповіддю Авраам Шіфрін, жидівський діяч, адвокат, ветеран, колишній правний дорадник в міністерстві оборони СССР, а пізніше довголітній політичний в'язень численних совєтських концтаборів і психіатричних заведень КГБ, тепер громадянин Ізраїля. Він говоритиме на тему: „Права людини — комуністичного зразку". Крім доповіді буде показаний кольоровий документальний фільм п.н. „Земля в'язнів".

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ НЕВІДЖАЛУВАНОЇ І БОЛЮЧОЇ СТРАТИ

Найдорожчої

ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБУНІ, СЕСТРИ і СВАХИ

бл. п.

СТЕФАНІЇ МАРІЇ КОХАНОВСЬКОЇ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у суботу, 28-го травня 1983 р., о год. 9:15 ранку в церкві св. Дмитрія, Торонто, Канада;
у суботу, 28-го травня 1983 р., о год. 8-ій ранку у церкві Царя Христа у Філядельфії, Па.;
у середу, 25-го травня 1983 р., о год. 4:30 по пол. в церкві св. Трійці у Вашінґтоні, Д. К.

До численної участи у відправах запрошує Родину, Приятелів і Знайомих —

муж — ЗЕНОВІЙ з Родиною

Ділимося сумною вісткою з Ріднею, Приятелями і Односельчанами, що дня 20-го травня 1983 року з Волі Всевишнього відійшов у Вічність на 67-му році життя,

наш Найдорожчий

МУЖ, БРАТ, ВУЙКО і КУЗИН

бл. п.

ЙОСИФ ҐЕРЛЯХ

народжений 8-го липня 1916 р. в селі Підгайчики б. Львова.

ПАНАХИДИ у неділю, 22-го травня і понеділок, 23-го травня 1983 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Quinn Funeral Home, Astoria, N.Y.

ПОХОРОН відбудеться у вівторок, 24-го травня 1983 р. з церкви Чесного Хреста в Асторії, на цвинтар св. Духа у Гемптонбурґу, Ню Йорк.

Горем прибиті:

дружина — МАРІЯ
БРАТ І СЕСТРА в Україні

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 19-го квітня 1983 р. упокоїлась в Бозі на 89-му році життя, наша Найдорожча МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ПАВЛІНА КУЛЬЧИЦЬКА-ТУЛЮК

з дому БІЛИНСЬКА-СЛОТИЛО

Залишила у глибокому смутку: дочку Марію, сина Ігора і внуків. В Україні: сина Дмитра, дочку Іванку, внуків і правнуків. Ближчу і дальшу Родину в Америці, Канаді, Україні і Польщі.

•

Складаємо щиру подяку Пані Кіцак і Приятелям за поміч у нашому горю.

РОДИНА

Дня 18-го травня 1983 р. упокоїлась у Бозі на 92-му році життя наша Найдорожча МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ІРЕНА з НАВРОЦЬКИХ ЛУНІВ

вдова по д-рові Андрієві Лунів, адвокатові у Борщеві, кол. видна громадська діячка у Львові.

ПОХОРОН відбувся у суботу, 21-го травня 1983 р. з катедри о. Миколая на цвинтар о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Про це повідомляють у смутку Приятелів і Знайомих:

дочка — ЗІРКА з чоловіком д-ром ЕРАСТОМ БУРАЧИНСЬКИМ
внуки:
д-р РОКСОЛЯНА БУРАЧИНСЬКА
АРІЯДНА з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ ГОЛОВАТИМ
ТАЇСА
правнук — АДРІЯН ГОЛОВАТИЙ
сестра — МАРІЯ СТРУТИНСЬКА

Т-во Українських Інженерів Америки, Відділ у Бостоні, Масс.

з жалем повідомляє, що дня 17-го травня 1983 року в Нютон біля Бостону, помер

бл. п. проф. д-р

Окександер Смакула

на 83-му році життя, народжений в Доброводах б. Збаража, учасник Визвольних Змагань в рядах Української Галицької Армії, почесний член Товариства Українських Інженерів Америки, професор Massachusetts Institute of Technology, дійсний член НТШ та багатьох українських і міжнародних наукових установ. Покійний був відомим у міжнародному науковому світі винахідником і дослідником в ділянці фізики.

•

Цією дорогою висловлюємо співчуття Шановній Дружині, Дітям і Внукам.

ЧЛЕНСТВО Т-ва УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ, ВІДДІЛ в БОСТОНІ

Округу Рочестеру...

(Продовження зі стор. 1)

з Головного Уряду УНС, а головне, що ми не мали дефіциту. Торкаючись злуки двох Союзів він сказав, що ця справа виглядає добре. Були деякі недомагання, наприклад, у конвенційній залі не було канадського прапора, але це залагодив Стефан Приймак член Управи 217-го Відділу. Ми не мали труднощів в організуванні конвенційних комісій. Багато нам в тому допомогли членки 46-го і 47-го Відділів Союзу Українок Америки. У Конвенційному році ми не виконали повністю квоти в приєднуванні членства, але все ж таки Округа приєднала 76 членів; головний радний брав участь в нарадах Головного Уряду. Щодо культурно-розвагової діяльности заплянувано відзначити 90-ліття „Свободи", влаштувати Союзовий День, або пікнік і прогулянку до будівлі УНСоюзу в Джерзі Сиpті і на Союзівку.

Предсідник повідомив, що в нашому місті відбудуться 17-ті кругольні змагання 28-го і 29-го травня ц.р., що їх влаштовує УНС і що головою того Комітету є Теодор Кубарич, секретар 217-го Відділу.

Потім звітував секретар Округи Дмитро Пристай, який поінформував, що Окгуга відбула 8 засідань і зборів; члени Округи працювали в конвенційних комісіях, допомагали організувати членів, а також заходами Округи висвітлено фільм „За стерном долі".

Касир Округи Микола Лилак не зміг прибути на Збори, тому предсідник поінформував, що в касі є 519.71 дол., тобто сума, що залишилась в касі Конвенційного Комітету.

За Контрольну комісію склав звіт Михайло Малинівський, на внесок якого уділено абсолюторію з признанням членам уступаючої Управи.

Після закінчення звітів відбулася дискусія, в котрій взяли участь Роман Чорнобіль, проф. Петро Лещишин і Василь Попович, заторкнувши справу співпраці конвенційних комісій з Головного Уряду УНС; справу фільму „За стерном долі", котрий не є повний, бо в ньому не згадано про хор Кошиця, пропущено визначних союзовців як наприклад, Галичина й багатьох інших. Предсідник, признавши їм рацію, закрив дискусію, і попросив до слова старшого обласного організатора УНС Василя Оріховського.

В Оріховський передав всім привіт від Екзекутиви УНС. Що торкається організаційних справ нашої Округи він поґратулював за пророблену працю і за взірцеву поведінку під час кожних зборів. Округа дала 76 членів. Найкраще пописався — 316-ий Відділ, секретарем якого є Володимир Гавриляк; 217-ий — секретар Теодор Кубарич; 367-ий — секретар Василь Попович; 66-ий — секретар Петро Лещишин; 285-ий — секретар Олекса Скібіцький;36 ий — секретар Марія Ковальчук; 343- їй — секретар — Марія Сверида; 437-ий секретар Михайло Малинівський; і 89-ий — секретар Павло Прокопенко. Вони активно допомагали осягнути квоту. В.Оріховський прочитав коротку історію поодиноких рочестерських відділів, потім говорив про загальні справи УНСоюзу.

Він сказав, що місцеві секретарі — це головна підпора УНС і, представивши присутнього на Зборах Григорія Тригулу, котрий приєднав двох членів і платить за них вкладки, В.Оріховський сказав, що це приклад, гідний до наслідування.

У дискусії взяли участь Т. Кубарич, В.Попович, Петро Дзюба, Валентин Підлісний. Дискутанти заторкнули справу „Свободи", підвишки, загальні справи Союзу та організаційні. Василь Попович поінформував присутніх, що в нашій Окрузі мусимо влаштувати три ювілеї — 90-ліття „Свободи", 75-ліття 217-го Відділу і 70-ліття 367-го Відділу; він запропонував злучити ці ювілеї разом. Його пропозицію підтримали два члени Управи 367-го Відділу Петро Дзюба і Петро Стадник, секретар 217-го Відділу Теодор Кубарич та члени Управи 217-го Відділу — С.Васьків, С.Мартинюк, С.Приймак як рівнож 2 члени Контрольної комісії,Д.Марголич і Анна Васьків. Пропозицію прийнято. Павло Прокопенко запропонував, щоб до місцевої української радіопрограми включити програму для молоді про УНСоюз; він представив при цьому співпрацівника тієї програми Василя Корнила, та звернувся до Василя Оріховського з проханням, щоб Союз допоміг фінансово.

Після закінчення дискусії О.Скібіцький подав внесок, що його підтримав Михайло Малинівський, за який проголосували всі присутні — залишити на 1983 рік Управу в тому самому складі, що була минулого року: Володимир Гавриляк — голова; Константин Шевчук - почесний голова; Петро Дзюба — заступник голови; Дмитро Пристай — секретар; Микола Лилак — Касир; Марія Ковальчук, і Марія Сверида — члени Управи; Контрольна комісія: Михайло Малинівський, голова, Василь Попович і Петро Лещишин — члени.

Після виборів нової Управи на 1983 рік предсідник попросив присутніх висловитися у справах Союзового пікніку, прогулянки на Союзівку і до приміщень будівлі УНС в Джерзі Сиpті.

Влаштування союзового пікніку, в зв'язку з тим, що забагато імпрез, а до того і площі вільної нема, відкладено. Обговорено докладно справу прогулянки і доручено П.Лещишину дістати всі потрібні інформації. Теодор Кубарич повідомив присутніх про кругольні змагання та передав привіт від Константина Шевчука, почесного голови Округи, котрий перебуває в Арізоні.

На закінчення предсідник Округи подякував Василеві Оріховському за змістовну доповідь; дискутантам і всім присутнім на залі. Подякувавши за вибір його головою В. Гавриляк запевнив, що буде і в майбутньому працювати для добра і росту УНС і закликав присутніх до співпраці й приєднування членів та запросив усіх на перекуску, що вміло приготовила наша союзанка Марія Сверида.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч.СІЧ" — „РОМА" С.К. 2:0

Після кількатижневої перерви, що її спричинили дощеві зливи, 1-го травня ц.р., врешті, відбулася чергова рунда чемпіонату „Мейджор Дивізії" Шейфер Ліґи Ню Джерзі. Перша дружина „Ч.Січі" цим разом зустріла лідера своєї дивізії, яким на протязі цьогорічного сезону є італійський клюб „Рома". В першій половині сезону на стадіоні в Петерсоні „Січовики" зазнали поразки з італійцями 1:2. Та цим разом наша дружина під проводом нового менаджера Володимира Бакуна, який змонтував сильний склад і вміло ним орудує, не тільки володіла ініціятивою, але зуміла гідно зреванжуватися „сухим" вислідом 2:0. До перерви „Ч.Січ" вела 1:0, 7о його ефективно здобув Марко Хмілевський з подачі Андрія Бакуна. Після перерви на початку італійці провели кілька небезпечних акцій, але в дальшому ході гри „Січовики" поступово перейняли ініціятиву й витримали її до кінця зустрічі. В 70-ій хвилині Андрій Бакун з гарної акції нашого нападу встановив вислід 2:0.

УСВТ „Ч.СІЧ" — С.К. „ВІСЛА" 5:2

В Юніоні в п'ятницю 6-го травня ввечері на площі Фарчерс Ґров під електричним освітленням „Січовики" відбули дуже важливу зустріч з сильним польським клюбом „Вісла", кількарічним чемпіоном „Мейджор Дивізії", у складі якого у великій більшості виступають колишні професіонали з Польщі. Саме завдяки напливу цих змагунів в останніх роках з Польщі „Вісла", як і кілька інших польських дружин домінували у всіх іграх: ліґових за чаші та в зимових місяцях у закритих залях. Одначе, з бігом років ці змагуни поволі старіються, а з цим закономірно приходить клюбова дійсність. Нема доросту, нема успіху. Ось чому треба радіти перемогами нашої дружини, в якій переважну більшість становлять власні вихованці. І тут мимоволі приходить на думку вже не раз порушувана справа наших „загублених" тренерів і провідників, що ревно працюють у чужих клюбах. Якщо б усі вони в різних містах ЗСА і Канади включилися в існуючі українські спортові осередки, або створили нові, скільки то можна зробити для нашого організованого спорту, і чи тільки для спорту!

Але повернімося до звітової зустрічі. Початок змагань не заповідався дуже успішним. Вже в 1-ій хвилині поляки справили дійсну несподіванку глядачам, коли їх чоловий стрілець ґолів здобув ведення 1:0. В 25-ій хвилині в черговій акції під воротами „Ч.Січі" оборонець господарів спричинив карний стріл, з якого знову цей же змагун гостей підніс вислід до 2:0. Та це все, що могли осягнути суперники в цій грі. В 36-ій хвилині Андрій Бакун з далекої віддалі знизив вислід 1:2. Незадовго перед закінченням половини гри Берман зрівняв вислід 2:2. Після перерви „Січовики" продовжували швидко атакувати, чим втомили оборонців „Вісли", у висліді того Павло Гунчак з швидкого рейду здобув ведення 3:2; Андрій Бакун вдруге в цій зустрічі з далекої віддалі запевнив перемогу, збільшуючи конто 4:2. В кінцевій фазі цих завзятих і доволі напружених змагань Сабрій встановив вислід дня 5:2.

Після цієї перемоги „Ч.Січ" висунулася на третє місце в показнику табелі, на якому, мінімально, може закінчити сезон, але ще є можливості теж на краще місце.

Склад „Ч.Січі": М.Хамуляк, Ю.Бакун, Р.Букачевський, М.Торій, А.Бакун, М. Берман, Д.Матіяш, Д.Брієнца, Д.Бакун, А.Павлюс, В. Науменко, Д.Ромійо, М. Хмілевський. Провідник Володимир Бакун.

УСВТ „Ч.СІЧ" (Юнаки) — ЮНІОН КАВНТІ (Юнаки) 1:1

У чергових першенських змаганнях в дивізії Ню Джерзі Космополітальної Ліґи юнацька дружина „Ч. Січі" закінчила ремісовим вислідом 1:1. Ця дружина під проводом солідного працівника, опікуна і тренера має у своєму складі ряд талановитих змагунів, які в майбутньому зможуть зайняти позиції в першій дружині. В наступному сезоні ця дружина перейде до резервової дивізії, тобто І-ої дивізії Шейфер Ліґи Ню Джерзі. Склад дружини: А. Ваяс, О.Іванків, З.Іванків, Б.Поритко, Ф.Голінатий, С.Антон, М.Кряк, Ю.Презимірський, Д.Кетис, Б.Мальоні, А.Пенцак, Ю.Ґбур, Т.Гамрин, В.Федоренко. Провідник і тренер Андрій Ґбур.

УСК НЮ ЙОРК — СІРКУЛЬО ЕСПАНЬОЛ 0:0
УСК НЮ ЙОРК — ҐОЯ С.К. 0:0

У двох останніх першенських змаганнях 2-ої дивізії Космополітальної Ліґи Ню Йорку перша дружина УС К-у закінчила „сухим вислідами 0:0. Особливо в останніх змаганнях з клюбом „Ґоя" на вирізнення заслужив воротар Ксавієр, який виловлював „мертві" м'ячі перед сіткою своїх воріт. Була можливість для нашої дружини вийти переможцем, коли у 80-ій хвилині наш напасник Ґевара перестрілив порожні ворота. Обидві дружини, що з ними відбув гри УСК, займають відповідно перше і друге місця у показнику табелі, в якому наша дружина тримає середню позицію.

Резерва УСК-у, лідер резервової дивізії, розгромила резерву „Ґої" високим вислідом 6:1. Провідником і граючим тренером першої дружини є С.Коваленко. Склад І-ої дружини: Ксавієр, Нюгоф, Мицак, Жовтий, Руй, Чарний, Андре, Марко, Гереда, Вербецький, Салязар, Коваленко, Альвес.

С.К.

Згадуючи в пошані бл. п. Петра Кулика



Петро й Емілія Кулики

Кеймбридж, Масс (ФКУ) —Дня 4-го квітня 1983 року помер на 73 році життя бл. п. інж. Петро Кулик. Похоронні обряди відслужено в Голливуді, Фльорида. Прощала Покійного велика маямська громада, сумуючи разом з його скорботною дружиною Емілією Похорено Петра Кулика на українському Православному Цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Бл. п. Петро—уроджеиець Києва, людина спокійної, зрівноваженої вдачі; солідний, зорганізований, завзятий та передбачливий.

В дитячих та юнацьких роках гартований жорстокою большевицькою дійсністю. Зумів здобути високу освіту, зберігаючи одночасно в совєтських обставинах і відтак впродовж цілого свого життя людську гідність та національну свідомість.

Воєнна хуртовина кидала ним від небезпеки до небезпеки, але він видержав. По війні химерна доля спрямувала його з дружиною до Америки. Тут щойно вони обоє почали творити спокійне гармонійне життя, повне успіхів. Одначе в ті вже соняшні дні підповзла недуга серця, з якою Покійний при великій та відданій помочі дружини довго боровся.

Хоч зажурені загрозливою недугою бл. п. Петра, обоє Кулики не тратили рівноваги духа, а навпаки плянували творити добро. Вони рішили підтримати студії україністики в Гарвардському університеті. Склали завіщання. Створили Гарвардський фонд українських студій імени Петра та Емілії Куликів. Стали визначними меценатами.

Правильно й добре сказав, прощаючи від Головної Екзекутиви ФКУ Б.Дейчаківський: імена інж. Петра й Емілії Куликів світло вписані не лише в Гарвардських анналах, але також ніколи не затруться в історії української філантропії та в пам'яті вдячних майбутніх поколінь.

Кулики доповняють цей славний список подивугідних жертводавців—доброчинців української науки: В. Юрковський, д-р Василь і Емілія Стефураки, Олекса і Галина Воскобійники, д-р Е. Омельський, Михайло і Варвара Плахтії, Петро Яцик, Микола й Ірена Ракуші, М. Бажанський, Богдан і Неоніля Кравцеві та інші.

Інж. Петро і Емілія Кулики—це окремий розділ в українській книзі доброчинців, які належно збагнули ролю науки в житті нації та спостерегли сприятливі можливості для її розвитку в Українському Гарварді.

† ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЮРІЙ ШПІЧКА, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й., помер 3-го квітня 1983 року на 77-му році життя. Нар. 1906 року в селі Берчиці, пов. Броди, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Катерину, дочку Анну з родиною, синів Володимира і Стефана з родинами та ближчу і дальшу рідню в Америці і Україні. Похорон відбувся 6-го квітня 1983 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.

....

КАЗИМИРА ДИБУЛЯК, член УНС Відд. 153-го ім. Л. Мишуги у Філядельфії, Па., померла 31-го березня 1983 року на 71-му році життя. Нар. 1912 року у Львові, Україна. Членом УНС стала 1971 року. Залишила в смутку дочку Христину Чорпіту з чоловіком інж. Стефаном і внучку Роксоляну. Похорон відбувся 5-го квітня 1983 року на цвинтарі св. Марії у Факс Чейс, Філядельфія, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
І.Скіра, секр.

....

ПЕТРО МЕЛІЩАК, член УНС Відд. 29-го ім. св. Преображення в Гановері-Нантікок, Па., помер 1-го квітня 1983 року на 68-му році життя. Нар. 1-го червня 1915-го року в Гановері, Па. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дружину Еву, чотирьох синів, Петра Івана, Степана, Михайла, Джералда Томаса і Ричарда Рассела, братів Віллі- яма і Джорджа, сестер Ольгу Шалайду і Анну Сороську, ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 5-го квітня 1983 року на цвинтарі св. Преображення в Нантікок, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Ольга Маліщак, секр.

....

РОМАН ЛЕВИЦЬКИЙ, мол. член УНС Відд. 375-го ім. Д.Вітовського у Філядельфії, Па., помер 2-го квітня 1983 року на 44-му році життя. Нар. 1939 року в Станиславові, Україна. Членом УНС став 1968 року. Залишив у смутку дружину Оксану, дочку Наталку і сина Данила. Похорон відбувся 7-го квітня 1983 року на цвинтарі св. Марії в Ебінгтоні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Петро Тарнавський, секр.

....

ЕВГЕН ФАРТУШОК, член УНС Відд. 375-го ім. Д.Вітовського у Філядельфії, Па., помер 31-го березня 1983 року на 61-му р. життя. Нар. 1923 р. в Добромилі, Україна. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Антоніну, синів Миколу і Стефана. Похорон відбувся 6-го квітня 1983 року на цвинтарі св. Марії в Ебінгтоні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Петро Тарнавський, секр.

....

ЗБОРИ ● ВІДДІЛІВ УНС ●

НЕДІЛЯ, 5-го ЧЕРВНЯ 1983 р.

Джерзі Сиpті, Н. Дж. Місячні збори 70-го Відд. Т-ва Поступовий Клюб, о год. 3-ій по пол. в приміщенні УНДому при Фліт Стріт в Джерзі Сиpті. Проситься членів прибути та вирівняти належні вкладки. — М. Шеремета, секр.